Nr. 208. Wtorek, 13 Września 1892. Rok 82

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innch państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany" dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej" kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct.. miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wydać następujące Najwyższe pisma odręczne:

Kochany hrabio Kalnoky!

Postanowiłem Mojemi dołączonemi w odpisie pismami odręcznemi wybraną na rok 1892 przez Radę państwa na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1867, oraz mającą być przez Sejm węgierski wysłaną na podstawie XII artykułu ustawy z r. 1867 Delegacyę dla traktowania spraw wspólnych zwołać na 1 października bieżącego roku do Budapesztu i polecam Panu, abyś zarządził co potrzeba w sprawie wniesienia odnośnych przedłożeń.

Wiedeń, 5 września 1892.

Franciszek Józef w. r.

Kalnoky w. r.

Kochany hrabio Taaffe!

Widzę się spowodowanym wybraną na rok 1892 przez Radę Państwa na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1867 oraz mającą być wysłaną na rok 1892 przez Sejm węgierski na podstawie XII artykułu ustawy z r. 1867 Delegacyę dla traktowania spraw wspólnych zwołać na 1 października bieżącego roku do Budapesztu a to celem podjęcia przez nią czynności zastrzeżonej prawnie jej zakresem działania.

Poruczając równocześnie Moim Ministerstwom dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić co potrzeba, celem zwołania członków Delegacyi Rady państwa.

Wiedeń, dnia 5 września 1892 r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Kochany hr. Szapáry!

Widzę się spowodowanym zwołać Delegacyę, przez Sejm węgierski w myśl art. XII ustawy z r. 1867 dla traktowania spraw wspólnych na r. 1892 wysłać się mającą, oraz Delegacyę, wybraną na rok 1892 przez Radę państwa w myśl ustawy z 21 grudnia 1867 r., na dzień 1 października b. r. do Budapesztu, celem podjęcia czynności, ustawą zastrzeżonych ich zakresowi działania.

Poruczając równocześnie Moim Ministerstwom dla spraw wspólnych wniesienie przedłożeń konstytucyjnych, polecam Panu zarządzić, co potrzeba, celem wysłania Delegacyi Sejmu węgierskiego i zwołania członków Delegacyi.

Wiedeń, 5 września 1892 r.

Franciszek Józef w. r.

Hrabia Juliusz Szapáry w. r.

3. Biuletyn.

Stan zdrowia Jej Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszej Arcyksiężnej Blanki oraz nowonarodzonej Arcyksiężniczki jest trwale bardzo zadawalający.

Lwów, 11 września.

Prof. dr. Adam Czyżewicz m. p.

4. Biuletyn.

Stan zdrowia Jej Ces. i Król. Wysokości Najdostojniejszej Arcyksiężny Blanki, oraz nowonarodzonej Arcyksiężniczki jest niezmiennie bardzo zadawalający.

Lwów, 12 września 1892.

Prof. dr. Adam Czyżewicz m. p.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 12 września.

Od czasu, kiedy marynarka uzyskała w organizacyi państwowej siły wojennej i w taktyce wojskowej, powszechnie już dzisiaj przypisywane jej znaczenie wybitne, od szeregu ostatnich lat kilkudziesięciu, które wojną krymską, wojną pomiędzy Austryą a Włochami w r. 1866 i i. stwierdziły niespożytą wagę marynarki dla celów wojskowych, — od tego czasu każdy przegląd flot wojennych nosi na sobie cechę dyplomatyczną. Dość przypomnieć manewry morskie z przed laty kilku z powodu przydłużenia trójprzymierza, podczas których Anglia obecnością swych okrętów dawała wyraz sympatyom swoim dla tego związku pokojowego, dość przypomnieć niedawne jeszcze dnie Kronstadu. Dla tego też na pierwszy rzut oka słusznem mogłoby się wydawać twierdzenie pism francuskich rozmaitych odcieni, że i obecne zebranie się eskadr wszystkich prawie państw, które tylko mają wybrzeża morskie, w porcie genueńskim, ma charakter polityczny.

Dzienniki francuskie mają jednak w tem swój głębszy cel, gdy przedstawiają zgromadzenie flot w Genui jako wypadek polityczny. Depesze z Genui doniosły onegdaj szeroko o przyjęciu dowódzcy francuskiej eskadry, admirała Rieuniera przez króla Humberta, doniosły także o tem, iż admirał Rieunier wręczył królowi Włoch list od prezydenta francuskiej rzeczypospolitej. Otóż jeżeli zebranie flot wojennych rozmaitych państw w porcie genueńskim ma charakter polityczny, to także i to przyjęcie, ten list — wnioskuje prasa francuska — jest wypadkiem politycznym tem bardziej doniosłym, iż w obec dotychczasowych stosunków, jak dobrze wiadomo, nie bardzo przyjaznych pomiędzy Włochami a Francyą, zdaje się on być pierwszym krokiem do pokojowego ich ukształtowania. Prasa francuska nie zdradza dalszego toku swych myśli, ale trzebaby być bardzo niedomyślnym, aby nie poznać go i nie ocenić od razu. Francya sądzi, że uroczystości na cześć Kolumba w Genui i oficyalny udział w nich francuskiej floty zdołają, jeżeli nie dokonać, to przynajmniej ułatwić oderwanie Włoch od trójprzymierza.

Francya jednak, jak często już dotychczas, tak i obecnie łudzi się bardzo. Przedewszystkiem zapomina ona, co jest celem uroczystości genueńskich, co było tem hasłem, które wiodło do portu Genui wojenne kolosy rozlicznych państw europejskich i nieeuropejskich. Nie dyplomacya, nie polity-

Z TEATRU

(Nieco o sezonie letnim. — Z obecnej chwili. — Pani Adela Żelazowska. — Pan Żelazowski. — Panna Dziryttówna.)

Sezon letni, który dobiega do kresu, był znacznie pomyślniejszy niż lat poprzednich. Pomimo upałów, w tym roku tak niezwykle uporczywych, publiczność lwowska, okrzyczana z powodu swej mniemanej obojętności dla sceny, zapełniała stale sympatyczną salkę teatru letniego i — bawiła się jak mogła.... To nie znaczy, aby bawiła się dobrze. Na całym świecie jest przyjętym zwyczajem układanie odmiennego repertoaru dla teatrów letnich i tej publiczności która zmuszona jest najskwarniejsze miesiące przepędzać w mieście. Dramaty, tragedye, wielkie nawet komedye społeczne, odkładane bywają na jesień, raz dla tego, aby pierwszorzędne siły personalu mogły odpocząć, powtóre z tej przyczyny, że publiczność letnia szuka zwykła w teatrze przedewszystkiem rozrywki. Silne wrażenia szekspirowskich dramatów lub denerwujące zagadnienia komedyj społecznych, nie są właściwe w czas skwarny. Na taką porę w innych miastach zamykają wielkie teatra, a w letnich grają lekkie komedye, farsy, wodewile, operetki. Aktorowie nawet, i to najznakomitsi, jak np. Żółkowski, tak dobrze oceniali różnicę wymagań publiczności letniej, że przyjmowali na ten sezon inny sposób grania, znacznie lżejszy — dopuszczali się szarży w wesołości.... Naród się bawił i było mu lżej na duchu, mniej gorąco na ciele.... W naszym poczciwym Lwowie, gdzie częstokroć wszystko się „na opak idzie," — sezon letni rozpoczął Kotarbiński „Urielem Akostą," — zakończył Rapacki — „Shylockiem," a w ten właśnie czas, gdy termometr wskazywał 36° Réaum. w cieniu, wyglądano z upragnieniem panny Marczello i biednym, wysmażonym Lwowianom, chciano pokazać rudo-włosą — Messalinę.... w czas kanikuły!

Tymczasem w Warszawie, Śliwiński w Teatrze Małym zbierał oklaski i monetę za „Dziecko szczęścia" ładną operetkę Millöckera — a Krakowianie rozkoszowali się naszą operetką.... (Czytaj recenzye i hymny pochwalne na cześć operetki w najpoważniejszych dziennikach krakowskich). Lwów natomiast miał — dramat!

Doprawdy nie wiem, czy jest na świecie drugie miasto równie potulne jak to, w którem mamy szczęście mieszkać. Pomimo takich i tym podobnych eksperymentów, wszystko zdaje się iść jak najlepiej. Kotarbińskiego występy powiodły się, Rapacki miał wielkie powodzenie, a z kompetentnej strony zapewniano nas, że gdyby była Marczellówna zjechała — no, to kasa teatru letniego, pomimo 36 stopni gorąca, byłaby codziennie w oblężeniu. Gdzie indziej to by powiedziano: przepraszamy szanownych panów; cenimy wielce talent p. Kotarbińskiego, zachwycamy się Rapackim, uwielbiamy Marczellównę, ale to wszystko w sezonie odpowiednim: jeśli nie w jesieni i w zimie, to na wiosnę, - na dramata Szekspira, Słowackiego, Schillera, chętnie wówczas będziemy chodzili, prosimy nawet o repertoar poważny i umiejętnie ułożony, — ale w czerwcu, lipcu, sierpniu — za pozwoleniem! — „chodźmy raczej do ogrodu, taki piękny czas" — jak śpiewała operetka lwowska — w Krakowie.

Potulny lwowianin nie powiedział nic i o ile mu sił starczyło chodził do teatru na dramata, ocierając pot z czoła a łzy z oczu. Ośmielił się o tyle tylko zaznaczyć swój gust „letni", że chociaż bił brawa Rapackiemu w „Kupcu Weneckim", to gdy afisz zapowiedział „Teścia" Abrahamowicza, wziął do teatru całą swoją rodzinę i namówił wszystkich znajomych; — sala była szczelniej zapełniona niż kiedykolwiek.

Przed nami teraz wielkie zagadnienie: co będzie w sezonie wielkim, który nadchodzi? z jakim repertoarem i ansamblem scenicznym wystąpi przed publicznością dyrekcya, dla której sezon letni pomimo niewłaściwego repertoaru był tak pomyślny. Mamy nadzieję, że raz rozstawszy się z uprzedzeniem, iż publiczność lwowska, to niewdzięczna publiczność, dla której nie warto czynić wiele zachodów, dla której wystarczy parę występów znakomitych artystów w lecie a nieco muzyki operowej w zimie, że raz przełamawszy ten przesąd, dyrekcya stanie na właściwem stanowisku tak w układaniu repertoaru jak i w doborze sił scenicznych.

O repertoarze przyszłym nic dotychczas nie wiadomo, natomiast co do personalu, zapisujemy z pociechą dobry początek uczyniony przez zaangażowanie pp. Żelazowskich i panny Dziryttówny. Sądzimy, że to dopiero początek, gdyż braki jeszcze są, i wielkie.

W sezonie letnim, chociaż nie mogliśmy ściśle śledzić toku spraw teatralnych, wszakże to, cośmy w czasie znakomitych występów Rapackiego dostrzegli, utwierdziło nas w przekonaniu, że scena lwowska wymaga gwałtownie odnowienia i wzmocnienia personalu, jeśli nie ma stanowczo zejść na poziom prowincyonalnego teatru. Niepodobna n. p. aby role dam salonowych powierzane były p. Urbanowicz; niepodobna aby p. Kiernicki, nawet w rolach służących, cokolwiek mówił na scenie, dopóki się nie pozbędzie fatalnego akcentu. Akcent wadliwy i niefortunne ruchy, długi czas jeszcze będą również przeszkadzały pannie Praun do zajęcia takiego stanowiska na scenie, na jakiem byśmy ją widzieć pragnęli. Niepodobna też, aby p. Feldman, podołał sam ciężkiemu zadaniu komika sceny lwowskiej. O takich siłach jak p. Sznażanka, pani Chmielińska, p. Stępniewska, jak pp. Kliszewski, Chądzyński, i cały legion innych, od czasu do czasu ukazujących się w mniejszych lub wiekszych rolach, dużo by się dało powiedzieć. Użyteczność tych sił zależy wiele od umiejętnego ich użycia, od wskazówek reżysera — czekamy więc, aż zapowiedziana reforma reżyseryi nastąpi. Pragnęlibyśmy bardzo, aby drobne szczegóły, które by się łatwo usunąć lub zmienić dały, nie psuły

ka były tą siłą, lecz poczucie wspólności cywilizowanego świata, który chciał uczcić dzieło pokoju, dzieło powszechnej doniosłości. Uroczystości w Genui są w istocie świętem międzynarodowem, ale nie świętem politycznem; nie dyplomacyę, lecz Kolumba sławi obecnie Genua *la superba* i wszyscy w niej zgromadzeni. — Francya zapomina następnie, iż zarówno Włosi jak i cały dalszy świat polityczny nie będzie widział w liście p. Carnota do króla Humberta i w przyjęciu admirała Reuniera nic więcej nad zwyczajny objaw kurtoazyi, nad akt grzeczności. Gdy przed dwoma laty prezydent francuskiej republiki p. Carnot, odwiedzał Toulon i Korsykę, rząd włoski wysłał był do francuskiego portu wojennego także swoją eskadrę, a wódz tej eskadry również doręczył prezydentowi republiki list powitalny od króla włoskiego. Trudno dopatrzeć się i w obecnej grzeczności p. Carnota, czegoś więcej po nad grzeczność, po nad pragnienie zapłacenia za monetę dawniej rzuconą, tą samą monetą.

Nie dość na tem. Zapewne, wieniec laurowy admirała Gervais, zdobyty w Kronsztadzie, drażni pana Reuniera; i on i cała wspólnie z nim myśląca część publiczności francuskiej, zapominają jednak o tem, że w tym wypadku ani stosunki, ani czas, ani miejsce nie nadają się do ponownego urządzenia dyplomatycznej sztuczki *à la* Kronsztadt. Dni kilka zaledwie przedziela nas od ostatniej podróży pana Carnota do Sabaudyi na uroczystość setnej rocznicy przyłączenia tego kraiku do Francyi. Sabaudyi! tego gniazda królewskiej rodziny włoskiej, tego zarodku włoskiej jedności! Jeżeli Francya w istocie chciała pozyskać przy sposobności uroczystości genueńskich sympatye włoskie, jeżeli chciała nawiązać z Włochami stosunki polityczne, — nie mogła wybrać sobie do tego bardziej niestosownej chwili, jak w tydzień po sztucznie entuzyastycznych scenach w Chambéry! Żaden Włoch nie zapomni i nie daruje Francuzom Sabaudyi!

Francya liczy w końcu na to, co wielu przeciwników trójprzymierza od dawna utrzymuje, — nie wiadomo czy w dobrej, czy co prawdopodobniejsza, w złej wierze, — iż wrzekomo związek z Niemcami oddziaływa niekorzystnie pod względem finansowym i ekonomicznym na Włochy. Lecz i tu Francya przerachowała się w swych nadziejach. Ostatnie czasy dowiodły, iż jeżeli przez dłuższy czas we Włoszech stan ekonomiczny i finansowy państwa nie domagał, było to skutkiem wielu przyczyn, całkiem odrębnych od kwestyi trójprzymierza, a przedewszystkiem skutkiem nie dość racyonalnej i energicznej administracyi wewnętrznej. Dzisiaj, kiedy gabinet Giollitiego pracuje energicznie, wytrwale i racyonalnie, kasy państwa zapełniają się, dobrobyt wzrasta, kredyt się poprawia. *Sempre avanti Savoia* — pozostanie więc i nadal nietylko nominalnem, ale i rzeczywistem hasłem państwa i dynastyi włoskiej a Francyi trzeba zawołać: *Hands off!* Precz z rękami!

Sprawy sejmowe.

(*Rozdział referatów w komisyi budżetowej. — Preliminarze szpitala lwowskiego i kulparkowskiego*).

(§) W sobotę zaraz po posiedzeniu sejmowem zebrała się komisya budżetowa i pod przewodnictwem zastępcy prezesa posła Stanisława hr. Badeniego przystąpiła do rozdziału referatów budżetowych. Referaty objęli posłowie: Dochody p. Goldman; rub. I. Reprezentacya kraju, p. Skrzyński; rub. II. koszta zarządu, p. Skrzyński; rub. III. koszta leczenia, p. Marchwicki; rub. IV. koszta szczepienia, p. Goldmann; rub. V. wydatki sanitarne, p. Goldmann; rub. VI. zakłady dobroczynności, p. Romańczuk; rub. VII. szkoły żeńskie i inne zakłady, p. J. Stadnicki; fundusz szkolny i Rada szkolna, p. Wł. Kozłowski; teatra i subwencye muzyczne, p. St. Badeni; stypendya i zasiłki naukowe, p. J. Stadnicki; rub. VIII. pomniki historyczne, p. Romańczuk; rub. IX. kwaterunkowe żandarmeryi, p. Szczepanowski; rub. X. drogi krajowe, p. Abrahamowicz; rub. XI. szpitale i podrzutki we Lwowie, p. Marchwicki; zakłady na Kulparkowie, p. Wł. Kozłowski; szpitale i podrzutki w Krakowie, p. Czyżewicz; rub. XII. szupaśnictwo, p. Szczepanowski; rub. XIII. budowy wodne i melioracye, p. Skałkowski; rub. XIV. odsetki i umarzanie pożyczek, p. Goldmann; rub. XV. szkoły rolnicze, rolnictwo, górnictwo, p. St. Jędrzejowicz; rub. XVI. przemysł, p. Chrzanowski; rub. XVII. rozmaite wydatki, p. Scipio; przedłożenia propinacyjne, p. Skałkowski; przedłożenia indemnizacyjne, p. Chrzanowski; fundusze samoistne, p. Szczepanowski; fundacya Skarbkowska, p. Szczepanowski.

Referat o uregulowaniu stosunków skarbu krajowego objął p. Stanisław hr. Badeni, który wybrany został zarazem generalnym sprawozdawcą budżetu.

Prace w komisyi budżetowej już się rozpoczęły. Wczoraj przed południem odbyła komisya budżetowa kilkogodzinne posiedzenie, na którem załatwiono budżety kraj. szpitala lwowskiego i kraj. zakładu dla obłąkanych na Kulparkowie na r. 1893.

Na podstawie sprawozdania p. Marchwickiego przyjęła komisya wydatki kraj. szpitala lwowskiego zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego w kwocie 333.103 zł., zaś dochody o 2.000 zł. podwyższono t. j. do sumy 202.434 zł. Mianowicie dochód $^1/_5$ części, myta z kasy miejskiej podwyższono o 900 zł., zaś dochód od samopłacących na utrzymanie w zakładzie o 1.100 zł., a to wskutek zwiększenia się ogólnej ilości dni leczenia. Niedobór do pokrycia z funduszu krajowego wynosi tedy 130.669 zł.

Na podstawie sprawozdania p. Włodzimierza Kozłowskiego, przyjęła komisya na wczorajszem posiedzeniu wydatki w sumie 204.167 zł. czyli o 2.100 zł. mniej od preliminarza Wydziału krajowego. Skreślenie nastąpiło w wydatkach na płace urzędników 600 zł., z powodu, iż preliminowane pięciolecia dla jednego z urzędników odpadły, wskutek spensyonowania tegoż; następnie wskutek oszczędności w rubryce kosztów gospodarczych. Dochody przyjęła komisya zgodnie z preliminarzem Wydziału krajowego w kwocie 204.167 zł. Niedobór do pokrycia z funduszu krajowego wynosi 17.687 zł.

Obaj referenci pp. Marchwicki i Wł. Kozłowski zdobyli sobie istotnie palmę pierwszeństwa w pracach komisyjnych. Niemałego bowiem było potrzeba trudu, aby przez jedną noc zbadać szczegółowo preliminarze i napisać dla nich obszerne sprawozdanie.

Sejmy krajowe.

Z zebranych w zeszły piątek sejmów dwa się odroczyły bezpośrednio po otwarciu, mianowicie tyrolski i dalmatyński. Pierwszy odroczył się z powodu rozpisanych na 27 b. m. uzupełniających wyborów w południowym Tyrolu, drugi zaś ze względu na to, iż budżet na r. 1893 został już uchwalony na poprzedniej sesyi, a obecnie Wydział krajowy nie przygotował żadnych zgoła przedłożeń.

W wielu sejmach poruszono na dwóch pierwszych posiedzeniach kwestye sanitarne. W sejmie czeskim, który uchwalił 20.000 zł. na cele sanitarne dla gmin uboższych dał namiestnik hr. Thun pogląd na poczynione dotychczas zarządzenia z powodu niebezpieczeństwa cholery. Tak w tym sejmie jak morawskim poruszono ostatnie wybryki Czechów przeciw Niemcom, przyczem poseł Schmeykal wniósł odpowiednią do namiestnika interpelacyę. W sejmie czeskim uczynili dalej dr. Plener i towarzysze wniosek o aktywowanie napowrót komisyi ugodowej. Wniosek ten będzie regulaminowo traktowany. Ks. Alfreda Windischgrätza i dr Riegera zawiadomił już poseł Herold o zamiarze wniesienia młodoczeskiego projektu adresowego. Sprawa ta będzie omawianą obszernie w klubach staroczeskim i konserwatywnym. W sejmie kraińskim zawiadomił marszałek krajowy że sesya dodatkowa zostanie zwołaną w grudniu.

Sejm salcburski uchwalił wysłać petycyę do Ministerstwa skarbu o jak najrychlejsze uwzględnienia przy pomiarze podatku zarobkowego i dochodowego.

Z Rzymu.

(Kwestya liturgii słowiańskiej w katolickich kościołach w Królestwie Polskiem. — Termin najbliższego konsystorza. — Spór o połów fok w zatoce Behringa).

W dziennikach krajowych i zagranicznych kolportowano od niejakiego czasu pogłoskę, iż Papież zezwolił na wprowadzenie słowiańskiej liturgii do kościołów katolickich i unickich w Królestwie Polskiem. Było to od dawna pragnieniem Rossyi. W sprawie tej otrzymuje obecnie *Polit. Corr.* z Rzymu od swego sprawozdawcy w Watykanie list, który rzecz całą w zupełnie innem przedstawia świetle. Według korespondencyi tej pogłoska owa była zupełnie nieuzasadniona. „Watykan — piszą do *Polit. Corr.* — udzielił takiego pozwolenia przed kilku jeszcze laty, tylko katolikom w Czarnogórze, którzy razem nie liczą więcej nad kilkaset dusz a i to pozwolenie było właściwie tylko odnowieniem przywileju, nadanego im przez papieża Benedykta XIV, przywileju, który jednak z czasem wyszedł był z użycia. Kurya apostolska nie myśli nawet o tem, by koncesyę ową rozszerzyć na katolików w Rossyi. O krok taki tem trudniej ją posądzić, iż rokowania pomiędzy Stolicą św. a rządem rossyjskim, które wloką się już przeszło cztery lata, wydały bardzo tylko skromne rezultaty. Cały ich wynik streszcza się, jak wiadomo, w tem, iż zgodzono się na mianowanie trzech katolickich biskupów. Już gdy się to uwzględni, każdy przyzna, iż Watykan, jakkolwiek bardzo życzy sobie by bieżące kwestye kościelno politycznej natury w Rossyi ułożyły się w drodze polubownej, to jednak bynajmniej nie jest skłonnym pozwolić na ograniczenie praw i przywilejów Kościoła katolickiego w Rossyi na rzecz prawosławia“.

Donoszą także do *Pol. Corr.* z Rzymu, iż zawsze jeszcze nie można nic pewnego powiedzieć o terminie zwołania najbliższego konsystorza papieskiego. W kołach watykańskich uważają to za rzecz możliwą, iż papież odbędzie jeden konsystorz w grudniu r. b., a drugi w marcu r. 1893, lecz i to jest na razie tylko kombinacyą.

Markiz Visconti-Venosta, którego wydelegowały Włochy do sądu rozjemczego dla anglo-amerykańskiej kwestyi spornej, dotyczącej połowu fok w zatoce Behringa, opuścił ponownie Rzym, w którym zasięgnął w ministeryum spraw zewnętrznych dokładnych informacyj i rozpatrzył się w dokumentach, odnoszących się do powyższej sprawy, i powrócił do Medyolanu. Członkowie sądu rozjemczego będą sprawę połowu fok przez dłuższy czas, każdy dla siebie, pilnie studyowali, a w celu przeprowadzenia wspólnych rokowań zgromadzą się prawdopodobnie dopiero w marcu roku 1893 w Paryżu.

Cholera.

Według urzędowego biuletynu dnia 6 września w Lublinie zachorowało 72 osób, wyzdrowiało 14 osób, umarło 15 osób, pozostało chorych 165; w pow. lubelskim zachorowało 7, wyzdrowiało 5, zmarło 2, pozostało chorych 27; w Łęcznie zachorowało 7, wyzdrowiało 2, zmarło 3, pozostało chorych 22.

Dnia 7 września w Lublinie zachorowało osób 58, wyzdrowiało 15, zmarło 11, pozostało chorych 196; w pow. lubelskim zachorowało 8, wyzdrowiało 12, zmarło 3, pozostało chorych 20; w Łęcznie zachorowało 13, wyzdrowiało 6, zmarło 6, pozostało chorych 23.

Z Nałęczowa donoszą o jednym wypadku śmiertelnym na cholerę.

Komisya, złożona z profesorów Ozausowa, Łukjanowa i Przewóskiego, oraz dr. Polaka, która jeździła do Lublina, w celu określenia charakteru epidemii w gubernii lubelskiej, na zasadzie sekcyi zmarłych, oraz badań bakteryologicznych, przyszła do wniosku, iż epidemia ta najbardziej odpowiada typowi cholery azyatyckiej, mającej średnią intensywność.

W Petersburgu d. 6 i 7 września zachorowało osób 119, umarło 39, wyzdro-

---

wrażenia całości, jak się to stało n. p. przed kilku dniami na przedstawieniu Hrabiny Sary.

Dzięki pani Żelazowskiej, przedstawienie to miało cechę nadzwyczajnego występu. Inna atmosfera zapanowała na scenie. Powitana hucznemi oklaskami, utalentowana artystka brzmieniem swego głosu, doskonałemi ruchami, pojęciem właściwem roli, siłą uczucia, odrazu zdobyła tę publiczność, która, jak mówią, jest tak zimna i niewdzięczna. Snadź ona jednak zachowała w dobrej pamięci dawniejszą pracę artystki, a dziś oceniła odrazu, że talent jej wzmógł się i dojrzał. Wrażenie, jakie pani Żelazowska obecnie czyni na widzu, jest o wiele pełniejsze, bo je wywołuje nie efekt przemijający, ale prawdziwy talent, siebie świadomy, oparty na sumiennych studyach, umiejący subtelnie cieniować charakter i sytuacyę. Postać hrabiny Sary wyszła w jej interpretacyi ze wszystkiemi znamiennemi rysami tej cygańskiej natury, ujętej w karby wykwintnego wychowania i otoczenia, — natury, która w porywie namiętności zrywa wszystkie tamy, druzgocze wszelkie zapory. Odrębna a silna indywidualność artystki tak dalece podziałała na widzów, że ku niej wyłącznie zwrócona uwaga, nie dostrzegała nawet licznych braków w całości scenicznej. A wszakże zauważyć musiano — ze szkodą ogólnego wrażenia, — ową damę w czerwonej sukni i jeszcze czerwieńszemi a obnażonemi po łokieć rękami, która w scenie menueta, nie zbliżając się do nikogo i pozostawiona na widowni samotnie, stała, patrząc w słup, przed siebie, i poruszając chwilami olbrzymim wachlarzem.... Nadaremnie p. Kliszewski, z uśmiechem nieco stereotypowym na ustach, zapraszał do menueta — na taniec nie patrzył nikt, ani nawet na bogactwo toalety i wdzięków pani Smorden (p. Urbanowicz), ani na wiecznie ku scenie skierowany wzrok i uśmieszek p. Zoe de Pomeran (p. Sznażanka) — dama w czerwonej sukni zapanowała chwilowo nad całą sytuacyą. Dopiero sarkastyczna rozmowa hrabiny Sary z Severakiem spłoszyła czerwoną suknię, która znikła za kulisami...

W sobotę mieliśmy znowu prawdziwie artystyczne wrażenie. P. Żelazowski wystąpił w „Przeszkodzie“ Daudeta, w roli Didiera. Czy potrzeba mówić, że grał doskonale, z tą sobie właściwą głębokością prawdziwie męzkiego uczucia, które wybucha chwilami tem silniej, im bardziej i dłużej jest miarkowane rozumną wolą i hartem. Energia męzka, hart i siła woli — to znamienna cecha gry artysty, to charakterystyczna cecha wszystkich jego kreacyj, utrzymywanych zawsze w tonie właściwym i w tej mierze, na której straży stoi tylko prawdziwy talent. Wybornie zaznaczył artysta wszystkie bardzo subtelne odcienia rozpaczy Didiera w chwili, gdy się dowiaduje o nagłem postanowieniu narzeczonej zerwania projektowanego z nim związku. Dzika, gwałtowna rozpacz przechodziła czasem w jęk boleści, rozpływała się w łzy.... ale te łzy nie miały nigdy cechy sentymentalnej słabości. Głos artysty, zwykle silny, dźwięczny, przybierał czasem pieszczone tony, gdy się zwracał ku ukochanej Magdalenie, a wyrażał wówczas skarby uczucia.... Scena rozmowy z Magdaleną w klasztorze wywarła niepospolite wrażenie, za które publiczność dziękowała artyście hucznemi oklaskami.

Ale i w tej scenie nie obeszło się bez epizodu, który nadwerężył nieco dramatyczny efekt chwili. Tym razem była to nie czerwona, ale zakonna sukienka p. Sznażanki. Sukienka była ładna i bardzo do twarzy postulantce.... Ale p. Sznażanka stanowczo zakonnego powołania nie ma, — nadaremnie bowiem szukała właściwego postulantce akcentu, — pomimo oczu wznoszonych ku górze i postawy bardzo klasztornej, głos odmawiał posłuszeństwa, nie umiał się utrzymać w molowych tonach ascetycznej pokory i rezygnacyi; chciał koniecznie wybuchnąć pustym śmiechem lub zadźwięczyć naiwnym szczebiotem.... Niech nam wolno będzie przy tej sposobności zrobić maleńką uwagę artystce. Dobrze jest zwracać się czasem ku publiczności w tym celu, aby każde słowo lepiej dochodziło — prawda jednak wymaga tego, aby rozmawiając na scenie, odpowiadając na zapytania lub zapytując, artystka czy artysta zwracał się ku osobie, z którą rozmawia. P. Sznażanka ma stały zwyczaj patrzenia w głąb sali i mówienia jak gdyby z publicznością, co bardzo psuje wrażenie scenicznego dyalogu.

W piątek ubiegły powitaliśmy ze szczerem zadowoleniem, powracającą również na scenę naszą, pannę Stanisławę Dzirytttówne, która wystąpiła w roli Róży w „Pierwszym balu“ Przybylskiego i jako Teresa w komedyi Wład. hr. Koziebrodzkiego p. t: „Reprezentant domu Müller i Sp.“. O ile z tych dwóch niewielkich ról sądzić możemy, talent sympatycznej artystki znacznie się rozwinął. Naiwność jej ma dużo wdzięku i szczerości a gra poprawna i opracowana w najdrobniejszych szczegółach, czyni rzeczywiste wrażenie. Przy wejściu na scenę doręczono artystce bukiet od — krakowian. Jesteśmy pewni, że i lwowianie, którzy nie szczędzili jej tym razem oklasków, nie poskąpią i nadal swych sympatyj pełnej talentu i zapału dla sztuki artystce.

Na tem kończymy na razie uwagi nasze. Wkrótce, z otwarciem odnowionego wielkiego teatru, rozpocznie się sezon wielki. Oby w nim także odnowiło się nie jedno, co było w tradycyach świetnych naszej sceny, a co z czasem, pod wpływem niefortunnych okoliczności, poszło w zapomnienie.... Oby się przedewszystkiem odnowił dawny duch pracy, karności i obowiązku; — obowiązku dla sceny, mającej do spełnienia ważne narodowe zadania, bo niekrępowanej w swym rozwoju. Dla sceny takiej, dla jej dobra pracować, chociażby z wytężeniem sił i z poświęceniem pewnych ambicyj i ambicyjek, pracować z przekonaniem, że słowo z tej sceny wyrzeczone, z siłą talentu i głębokiem, rzeczywistem uczuciem, chociażby w najmniejszej roli, nie pójdzie na marne, że każde usiłowanie zacne ocenione zostanie, wszak to i szczęście i chluba dla polskiego artysty.... Tę atmosferę pracy sumiennej i tak pojętego obowiązku, przynoszą z sobą pp. Żelazowscy, — oby ona zawładnęła na scenie naszej wszechwładnie! Z tem życzeniem wznawiamy i my na tem miejscu naszą sprawozdawczą pracę.

***

wiało 79; w Kronsztadzie w d. 5 września zachorowało 5 umarło 0, wyzdrowiało 3; w gubernii d. 6 września zachorowało 19, umarło 5, wyzdrowiało 5.

W Moskwie d. 5 września zachorowało osób 37, umarło 16, wyzdrowiało 5; w obrębie gubernii zachorowało osób 8, zmarło 2, wyzdrowiała 1.

W Kijowie było d. 6 b. m. chorych 137, umarło 18, wyzdrowiało 13, pozostało chorych 107; w gubernii kijowskiej było tego dnia chorych 134, przybyło 62, umarło 19, wyzdrowiało 13, pozostaje w kuracyi 164.

Prezydent miasta Baku, Despot Zenowicz, raportuje: Cholera w Baku i jego okolicach ostatecznie została stłumiona, co stwierdził komitet sanitarny. Od dnia 24-go sierpnia utraciła ona charakter epidemiczny a od dnia 1-go września nowych wypadków choroby już nie było.

Na wygaśnięciu jest również cholera w miastach: Samarze, Saratowie i Symbirsku. Natomiast występuje w formie gwałtowniejszej w gubernii tauryjskiej.

W państwie rossyjskiem liczba chorych na cholerę w dniu 4 b. m. wynosiła 4779, zmarłych 2348.

W *Kijewlaninie* umieścił profesor tamtejszego uniwersytetu, Podwysocki, artykuł, w którym na podstawie danych historycznych dowodzi, że cholera zwiększa się zwykle z wiosną. Profesor Podwysocki zaleca w skutek tego zarządzenie w ciągu zimy wzmożonych środków ostrożności, które mają zasadzać się nie na zaprowadzeniu kwarantan, przynoszących mało pożytku, lecz na utrzymywaniu w czystości miast, a w szczególności miejsc ustępowych.

W Berlinie zmarł przedwczoraj na cholerę pewien kupiec. Zresztą stan sanitarny jest zadowalniający.

W Hamburgu zapadło dnia 9 b. m. na cholerę 310 osób, zmarło 163.

Jak dalece niedokładne są cyfry urzędowe, dotyczące ofiar cholery w Hamburgu, wykazuje następująca statystyka, podana przez jedno z pism miejscowych: Cyfra wypadków śmierci do 1 września włącznie, podana jest przez hamburską komisyę choleryczną na 2.014. Każda trumna, pochowana na cmentarzu Ohlsdorf otrzymuje numer bieżący. W normalnych warunkach sanitarnych umiera w Hamburgu tygodniowo 240—250 ludzi. Odpowiednio do tej cyfry w roku zeszłym do d. 22 sierpnia odbyło się 7.200 pogrzebów, gdy w r. b. w dniu 22 sierpnia liczba pochowanych wynosiła 8.000. Dnia 1 września o godz. 11 przed południem pochowano 12.127 nieboszczyków, co znaczy, że w przeciągu tygodnia odbyło się zamiast 300 przeszło 4.000 pogrzebów. Cyfrą tą nie są objęte pogrzeby, jakie się odbyły na innych cmentarzach. Jak widzimy, różnica między liczbą zmarłych, stwierdzoną porządkowemi numerami trumien, a cyfrą podaną przez komisyę choleryczną, bardzo znaczna. Tłómaczą to tem, że nie we wszystkich wypadkach lekarze podają cholerę, jako powód śmierci. Prasa hamburska domaga się ostrzejszych jeszcze środków ostrożności, jak n. p., by chorzy nie byli przewożeni do szpitali wspólnie, lecz każdy osobno, i by wszyscy zmarli na cholerę byli niezwłocznie chowani nie zaś pozostawiani przez kilka dni, zwłaszcza w mieszkaniach prywatnych.

Dnia 9 b. m. zachorowało w Paryżu na cholerę osób 87, zmarło 62, w Hawrze zachorowało 11, zmarło 10. Oddzielne wypadki były w Lille i Nancy.

KRONIKA

Lwów, 12 września.

— **Jego Król. Wysokość książę Madrytu**, ojciec Najdostojniejszej Arcyksiężnej Blanki przybył dziś (12) rano o godzinie 6 z Wenecyi do Lwowa i zamieszkał w hotelu Imperial. Na dworcu kolejowym oczekiwali przybycia Jego Król. Wysokości Najdost. Arcyksiążę Leopold Salvator, z ochmistrzem Dworu baronem Lazarinim i adjutantem Krahlem.

— **Jego Ces. Wysokość Najdost. Arcyksiążę Leopold Salvator** polował dnia 6 września roku bieżącego na cietrzewie w Czołhanach, majątku p. Mścisława Zakrzewskiego. Pomimo niesprzyjających polowaniu okoliczności zastrzelił Najdostojniejszy Arcyksiążę bardzo pięknego cietrzewia-koguta i okazał nadzwyczajne zajęcie dla tego nieznanego Mu dotąd rodzaju polowania.

Jego Cesarskiej Wysokości towarzyszyli na tem polowaniu: Karol hrabia Dzieduszycki, starostowie Nawrocki i Barański, kapitan Kammersi i gospodarz lasu Zakrzewski, który podejmował drużynę myśliwską w umyślnie na ten cel urządzonym pawilonie leśnym, przyczem Jego Cesarska Wysokość raczył wyrazić swe szczególne uznanie, dla skromnych, jednak tak smacznych wytworów polskiej kuchni, z którymi się na swych wycieczkach myśliwskich po kraju spotyka.

— **Z c. i k. armii**. Dziennik rozporządzeń wojskowych ogłasza o następujących przeniesieniach lekarzy pułkowych I klasy: Bronisława Longchampsa de Berier z p. p. 95 do p. p. 24; II kl.: Teodora Bohosiewicza z szpitala garnizonowego w Ołomuńcu do p. p. 95, Maryana Gidlewskiego z p. ułanów 13 do p. art. 11, Kamila Dubiniewicza z p. p. 73 do p. p. 66, starszego lekarza Władysława Bardio z szpitala garnizonowego w Przemyślu do p. art. 6 — podporuczników: Juliusza Maurovica i Aleksandra Paszkiewicza z 80 p. p. do instytutu geograficznego. — Urlop z płacą otrzymał Wilhelm Friedrich z 24 p. p. na przeciąg jednego roku.— W stan spoczynku przeniesiony został kapitan I klasy Jan Baczyński z 25 p. p.

(§) **Losowanie posagów**. Wczoraj rano odbyło się w sali posiedzeń magistratu w obecności komisyi, złożonej z prezydenta miasta p. Mochnackiego, delegata Wydziału krajowego wicesekretarza p. Karola Kucharskiego i radców magistratu, losowanie dwóch posagów z fundacyi ś. p. dr. Józefa Malinowskiego, im. Najjaśniejszego Pana, przeznaczonej dla ubogich dziewcząt służących.

Posagi po 267 zł. 70 ct. wylosowały Katarzyna Groszko i Wiktorya Ząbek.

Delegat Wydziału krajowego wypłacił powyższym dziewczętom po 13 zł. 35 ct., tytułem 5 proc. posagów, reszta złożoną zostanie w myśl woli fundatora na książeczki oszczędności, które wydane zostaną właścicielkom po wejściu w związki małżeńskie. Gdyby to do 30 lat nie nastąpiło, wówczas posag przypada na rzecz fundacyi.

— **Prezenta.** C. k. Namiestnictwo nadało prezentę na opróżnione rzym. kat. probostwo *regiae collationis* w Porąbce uszewskiej ks. Michałowi Mice, tychczasowemu administratorowi tejże parafii.

— **Dr. G. Ziembicki** wyjechał na kongres lekarski do Brukseli; zastępuje go dr. Mukowicz.

— **Nowa szkoła** ludowa miejska, imienia Zimorowicza, w górze ulicy Łyczakowskiej obok rogatki, została w sobotę uroczyście poświęconą. Aktu kościelnego dokonał proboszcz ks. Hićkiewicz w obecności prezydenta miasta p. Mochnackiego, szefa biura szkolnego p. Jakubowskiego i licznej publiczności. Pierwszy przemówił ks. Hićkiewicz, podnosząc zasługi Reprezentacyi m. Lwowa na polu szerzenia oświaty, drugi przemawiał inspektor p M. Baranowski.

— **Festyn** wczorajszy, urządzony na wystawie przemysłu budowlanego, udał się wybornie. Plac wystawowy roił się od kilkutysięcznego tłumu publiczności, a wieczorem zajaśniał światłem elektrycznem. Kilkadziesiąt słupów, iluminowanych różnokolorowemi lampkami, oraz elektrycznie oświetlona fontana p. Franza, wywoływały piękne efekta świetlane. Kapela 30 pułku piechoty pod kierownictwem p. Rolla grała znakomicie. Między innemi zaprodukował p. Roll wczoraj swojego nowego poloneza, poświęconego komitetowi wystawy. Polonez ogólnie się podobał i był kilka razy na żądanie publiczności powtarzany. Dla rozmaitości sprowadził komitet drugą muzykę, imitacyę cygańskiej. Dodajmy, że w gustownych kioskach zajęły się sprzedażą lodów, herbaty, ciast, kwiatów i cygar uproszone panie: Zacharjewiczowa, Kłosowska, Bratkowska, Münichowa i Długoszewska.

— **Ślub**. W Krakowie pobłogosławiony został związek małżeński p. Henryka Mieroszowskiego, właściciela dóbr Biskupice, z panną Zofią Chrząszczówną.

Dnia 10 b. m. odbył się w kaplicy OO. Dominikanów lwowskich ślub p. Antoniego Maya, inżyniera kolei państwowych z panną Wandą Hachlewską.

Dnia 20 b. m. odbędzie się slub panny Józefy Heleny Drohomireckiej córki p. Mikołaja i Maryi Drohomireckich z p. Eugeniuszem Chomińskim, ukończonym teologiem w Grabownicy koło Sanoka.

— **O zachowaniu się w czasie cholery** napisał w sposób bardzo jasny i przystępny znany w szerokich kołach naszego miasta lekarz dr. C. Sztembarth. Na czterech stronnicach druku zebrał p. Sztembart wszystkie przepisy, jak należy się zachowywać w czasie epidemii, by nie stać się jej ofiarą i co należy czynić na wypadek, gdyby się zachorowało. Wykład swój przeznaczył autor dla użytku członków kasy chorych we Lwowie.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 12 września 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłych 2 dobach licząc od godziny 12 w połndnie dnia 10 września do 12 w południe dnia 12 września b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku zmienny z zachodu, co do siły słaby (1—2), niebo lekko zachmurzone, a powietrze wilgotne (78 proc. wilgot. względ.); opadu nie było.

Srednia temperatura w tym czasie była +14,8°C., najwyższa +20,4°C. wczoraj popołudniu, najniższa +9,0°C. dziś nad ranem.

Obie doby były pogodne.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w zachodniej Norwegii; zwyżka 770 do 765 mm. w północnej Hiszpanii; zniżka drugorzędna utworzyła się we Włoszech.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 768 mm.

Prognoza na dobę 13 września 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły słaby (1—2), średnia temperatura doby podniesie się do +17°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 70 proc.; opadu nie będzie, pogoda.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Rudawce, Jan Porembal[illegible]i, właściciel dóbr Rudawka i Kotów, w powiecie dobromilskim.

W Jaworowie, Adela z Lorków Grochowiczowa, żona adjunkta sądowego.

W Bytomiu, na Górnym Szląsku, zmarł dnia 5 b. m. wielce szanowany przez lud polski burmistrz Józef Szaboń, licząc lat 88.

W Paryżu, książę Zygmunt Radziwiłł, brat młodszy Karola, a syn ks. Michała i Aleksandry ze Steckich ks. Radziwiłłów. Nieboszczyk liczył lat 71, a zaledwie od lat kilku stale zamieszkiwał zagranicą, przeważnie w willi swojej w Ermenonville, przez lat 50 gospodarował na wsi w majątku Nieborowie pod Łowiczem. *Słowo* pisze: „Zygmunt Radziwiłł należał także do łowców wielkiego zakroju. Pamiętniki jego myśliwskie, po francusku pisane, zapewne ogłoszone zostaną drukiem, a zawierają wiele zajmujących wspomnień z dawnych czasów".

W Drohobyczu, Ignacy Tiegerman, adwokat krajowy w 37 r. życia.

— **Pożary.** W poniedziałek ubiegły około godziny 2 popołudniu wybuchł w Kałuszu w domu obok saliny pożar, który przy posusze i wichrze w mgnieniu oka objął 21 realności. Salina i wszystkie budynki rządowe były zagrożone; zdołano je jednak ocalić.

Pomiędzy poszkodowanymi znajdują się W. Kwaśniewski inżynier prywatny, R. Widepul c. k. urzędnik domenowy i M. Łucki urzędnik starostwa.

Dnia 25 z. m. wybuchł pożar we wsi Ciszkach, powiatu złoczowskiego. Ogień szerzył się z wielką gwałtownością, podniecany wiatrem. Wkrótce przybyła straż ochotnicza pożarna z Czech, powiatu brodzkiego, pod kierownictwem p. nauczyciela Jakóba Spodaryka, i udało się jej ogień po części zlokalizować. Mimo to spłonęły zabudowania 37 gospodarzy, z których tylko 12 ubezpieczonych było w towarzystwie krakowskiem.

— **Dobra rycerskie Trzebin**, w powiecie koźmińskim, mające 1.700 morgów obszaru, nabył na subhaście bankier Jage z Berlina za 190.000 marek.

— **„Polenfest" na wystawie wiedeńskiej.** Komitet dla udziału sztuki polskiej w wystawie muzyczno-teatralnej w Wiedniu, donosi nam pod datą 9 b. m.:

Rozgłoszono zupełnie mylne wiadomości o jakimś „Polenfest" w parku wystawy. Komitet wyjaśnia tę sprawę jak następuje:

W łonie t. zw. „Vergnügungs-Comité" powstał niewczesny koncept urządzenia w parku wystawy na wzór poprzednich „festów" rzekomego „Polenfest". Doświadczenie nauczyło, że „festy" te nie są zgoła żadną uroczystością, ani nawet znamienną zabawą, ale jarmarczną hecą. Komitet nie miał w tej mierze żadnej wątpliwości, że na rzekomym „Polenfest", ubranoby hołotę uliczną w polskie niby kostiumy, inna hołota samaby się w ten sposób ubrała — otwartoby w parku szynki, i to miałoby znaczyć, że Polacy tak wyglądają, tak się w Wiedniu bawią i za błaznów służą dla bawienia tłumów. Na taką zniewagę imienia i godności polskiej, komitet wystawowy polski nie pozwolił, — oświadczył, że publicznie zaprotestuje przeciw urządzaniu podobnej hecy, bez wiedzy, bez udziału Polaków, wbrew Polakom.

Komitet polski uczynił to w porozumieniu i zgodnie z wiceprezesem komisyi wystawowej i kierownikiem naczelnym teatru wystawowego, baronem Bourgoing, który zapatrywania komitetu w tej mierze w zupełności podziela.

— **Wystawa przemysłu budowlanego** na placu i w gmachu Szkoły politechnicznej otwarta codziennie od 10 rano. Wstęp 20 ct., katalog do nabycia w kasie po cenie 20 ct. Wieczorem koncert orkiestry wojskowej, oświetlenie elektryczne.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze letnim. Dziś, w poniedziałek, przedstawienia nie ma.— Jutro, we wtorek. „Honor", dramat w 4 aktach Sudermanna. Drugi występ pana Romana Żelazowskiego.

Od wtorku począwszy przedstawienia w teatrze letnim rozpoczynać się będą o godzinie 7 wieczorem.

Polskie przedstawienia w Wiedniu. W sobotę odbyło się w teatrze wystawowym pierwsze polskie przedstawienie.

Najj. Pan przez pośrednictwo w. ochmistrza Dworu ks. Hohenlohego, polecił wyrazić prezesowej polskiego damskiego komitetu swój żal, że nie będzie mógł być obecnym na polskich przedstawieniach z powodu odjazdu do Czech na manewry.

Dzienniki wiedeńskie żywo i dosyć sympatycznie omawiają pierwsze przedstawienie, wyrażając się przeważnie z uznaniem tak o samej operze, jak i o artystach. Dawano „Halkę". Wnosząc z głosów prasy wiedeńskiej, dochodzi się do przekonania, że dotąd polskie przedstawienia cieszą się powodzeniem, znanem we francuskim języku teatralnym pod nazwą: *un succès d'estime*, i nie mogło być zresztą inaczej, jak słusznie twierdzą dzienniki wiedeńskie, bo w polskich przedstawieniach wiedeńskich nie biorą niestety udziału ani artystyczne narodowe wielkości, błyszczące na europejskim firmamencie sztuki, ani też członkowie najznakomitszej sceny, t. j. teatru warszawskiego! Na sobotniem przedstawieniu teatr był prawie pełny; między publicznością zauważono: księżniczkę Hanowerską, Ministra wojny bar. Bauera, b. Ministra bar. Prażaka, hr. Romanów Potockich, Ludwika hr. Wodzickiego, hr. Berchtolda, bar. Rothschilda, Stanisława i Wład. hr. Mycielskich, radców Dworu: Blumenstocka i Chłędowskiego, dyrektora opery Jahna i Edwarda Reszkego.

Neue fr. Presse w następujący sposób pisze o przedstawieniu: „W chlubny sposób wstąpiła wczoraj polska opera na scenę międzynarodowego teatru. Ansambl, złożony przeważnie z artystów lwowskich; nie masz tu wprawdzie, jakby może tego spodziewać się należało — nazwisk o światowej sławie, mimo to jednak soliści zasługują na uznanie. W pierwszej linii wymienić należy doskonałego tenora Myszugę, którego głos od czasu gościnnego jego występu w wiedeńskiej operze, znakomicie się rozwinął. Tuż za nim idą baryton Borkowski i dramatyczna sopranistka Pawlikówna, dwoje artystów o pięknych warunkach i szlachetnych intencyach. Bardzo silne były chóry, szczególnie w głosach męskich; zresztą, żaden z solistów nie wznosi się ponad przyzwoitą mierność". O muzyce „Halki" podaje *Neue fr. Presse* osobną recenzyę, w końcu podnosi zasługi kapelmistrza Jareckiego i reżysera Skalskiego. W drugim artykuliku opowiada dziennik wiedeński zewnętrzny przebieg przedstawienia, z którego wnosić trzeba, że największem powodzeniem cieszył się mazur błękitny i góralskie tańce!

Fremdenblatt obszernie omawia pierwsze polskie przedstawienie, wyrażając się z prawdziwym zachwytem o muzyce Moniuszki, mniej za to chwali wykonanie, z wyjątkiem Myszugi, którego wspaniałym świeżym głosem się zachwyca.

Panna Pawlikówna — zdaniem *Fremdenblattu* — jest przyzwoita spiewaczka, ale głos jej słaby, zresztą nie ma nic dodatniego do zanotowania. Z wielką werwą tańczono mazura.

Tagblatt niekorzystnie wyraża się o przedstawieniu, a nawet odmawia wartości muzyce „Halki", twierdząc, że brak jej narodowego kolorytu.

Vaterland również bardzo chłodno pisze o przedstawieniu, wyrażając zdanie, że opera i wykonanie (z wyjątkiem Myszugi) nie wznoszą się ponad mierność.

Presse pisze, że Polacy mieli początkowo zamiar pokazać w Wiedniu kwiat polskiej sztuki, ale niestety, w skutek nieprzyjaznych okoliczności musieli się tylko zadowolić lwowskim teatrem. Wiedeń zobaczył zatem nie to, na co Polska może obecnie zdobyć zię na polu sztuki, ale to tylko, do czego zdolny jest Lwów. Trzeba zatem być bardzo pobłażliwym. *Presse* podnosi jedynie piękny głos Myszugi, a w końcu zwraca uwagę na rażące błędy reżyseryi.

Od naszego specyalnego korespondenta otrzymaliśmy dziś następującą depeszę: Opery „Halka" i „Straszny Dwór", jako dzieła muzyczne, przyjęte zostały życzliwie. Myszuga jako Jontek w „Halce" miał wielkie powodzenie. Pawlikównę, Borkowskiego i Jeromina uznano jako poważne siły operowe. Chóry były wyborne, wystawa ładna. Orkiestra tutejsza dobra, jednak nie nadaje się do wykonania obcych utworów muzycznych, posiadających wybitny charakter narodowy. Z tego powodu i całość, niedość wyćwiczona, nie odpowiadała wielkim wymaganiom znawców.

Korespondencya Redakcyi.

W. P. Aug. R. Wiedeń. Postaramy się zadość uczynić życzeniu WPana co do Tarnopola i Jarosławia.

Wystawa przemysłu budowlanego

(Oryginalne sprawozdanie *Gazety Lwowskiej*).

II.

Z prawdziwem zadowoleniem przystępujemy do sprawozdania z działu wystawy produktów keramicznych, objętych klasą 2 i 8 a w części i 7. W klasach tych mieszczą się: cegły, kamienie sztuczne w pojedyńczych okazach i konstrukcyach, wyroby z gliny do pokrycia dachu, wreszcie inne produkta keramiczne, jak terrakoty, wyroby szamotowe, kamionkowe, roboty kaflarskie, majoliki i t. d. Wyszczególnione przedmioty stanowią 49 pojedyńczych ekspozycyj a więc poważną część całej wystawy. Z tej liczby przypada na firmy krajowe 25, na obce 24 wystawców. Ta cyfrowa równość jest bądź co bądź, ciekawym objawem walki konkurencyjnej, na szczęście, dziś już na korzyść produkcyi krajowej stanowczo rozstrzygniętej.

Smiałem wyda się może takie twierdzenie, zwłaszcza temu, kto zwiedziwszy wystawę krajową w Krakowie w roku 1887 nie śledził postępu w tym dziale przemysłu i znalazł się nagle na wystawie lwowskiej. Dział keramiczny był na krakowskiej wystawie jeszcze słabo zastąpiony, a mamy tu na myśli dachówki żłobkowane, piece kaflowe kolorowe, majolikowe i z terrakoty, wyroby szamotowe i t. p. Nagły postęp w ostatnich pięciu latach nie mógł właściwie ujść uwagi nawet ludzi obojętnych, bo pokrycia dachowe żłobkowanemi dachówkami, wprowadzenie pieców kaflowych kolorowych do nowych budowli, świadczyły już o przełomie przemysłu budowlanego w tym kierunku.

Dziś, dział keramiczny zajął na wystawie bezwzględnie pierwsze miejsce, dzięki energicznej i skutecznej akcyi ze strony Reprezentacyi kraju, względnie komisyi dla spraw przemysłu krajowego i przy znakomitem fachowem współdziałaniu stacyi keramicznej we Lwowie. Rzecby można, że w ostatnich 5 latach przemysł nasz rozwijał się przeważnie pod hasłem „keramiki“ i rozwija się dalej w tak przyspieszonem tempie, że maluczko, a staniemy na własnych nogach. Przejdźmy do szczegółów.

Wystawa cegieł zwykłych, profilowanych, dziurkowanych, klinowych, a więc towaru mniej lub więcej w każdej lepszej cegielni produkowanego, nosi widoczne znamię postępu, tak co do czystości formy i wyglądu, jak i pod względem technicznych warunków. Składa się na to z jednej strony naturalny postęp w fabrykacyi, ulepszenie w przerobieniu gliny, w konstrukcyi pieców i maszyn, z drugiej konkurencya wskutek słusznych wymagań budujących.

Nie wglądając w bliższe, ściśle fachowe szczegóły, które znajdą wyraz w pismach technicznych, ograniczamy się do ogólnej uwagi, że dziś w większych miastach naszego kraju o cegły dobre i ze względu na trwałość budowli pożądane, nie trudno. Pozostaje tylko do życzenia, aby dobry materyał rozpowszechnił się i w mniejszych miejscowościach i aby był artykułem także dla włościan przystępnym, boć to przecież pierwszorzędnego znaczenia środek chroniący ich własność przed pożarem. Skoro już mowa o ogniochronnym materyale, to równorzędne miejsce należy się tutaj produkcyi dachówek a przedewszystkiem dachówek żłobkowanych, nadających się wybornie do naszych stosunków. Niedawno temu, zagranica oceniwszy znakomite własności tego wyrobu, rzuciła się gwałtownie do fabrykacyi na wielką skalę i znalazła obszerne pole zbytu nietylko u siebie ale i daleko na Wschodzie. U nas przyjęły się dachówki żłobkowane stosunkowo bardzo prędko a przez kilka lat firmy obce, zaś w pierwszym rzędzie towarzystwo akcyjne „Wienerberger Ziegelfabrik- und Baugesellschaft“ zbierało z Galicyi rokrocznie setki tysięcy. W r. 1887 istniały w Galicyi dwie fabryki żłobkowanych czyli t. zw. felcowanych dachówek, a mianowicie w Chyrowie i w Bieździatce, i reprezentowane były na wystawie krakowskiej. Dziś mamy już w kraju ośm fabryk a między niemi kilka wzorowo i na wielką skalę urządzonych. Dachówki na wystawie lwowskiej złożone, świadczą więc przedewszystkiem o wzroście produkcyi tego artykułu a następnie i o wydoskonaleniu fabrykacyi. To też znalazły i znajdują nietylko coraz szersze zastosowanie, ale starczą w znacznej części na zaspokojenie wzrastającego popytu i rugują towar wiedeński tak nagle, że zupełne wyeliminowanie zagranicznych dachówek jest kwestyą krótkiego czasu. Rzecz prosta, iż fabrykanci pozakrajowi czując, że im się grunt z pod nóg usuwa, zaostrzają walkę konkurencyjną i wpływają tem samem na obniżenie cen krajowego produktu. Wobec bogatych i licznych pokładów dobrej gliny, jest nadzieja, że w krótkim czasie wzrośnie liczba fabryk dachówek żłobkowanych, a wówczas nikt o zagranicznym towarze nie pomyśli, zaś dalsza akcya mieć będzie ten główny cel, aby wyrób krajowy zastąpił nie tylko, jak dziś, łupek i blachę — ale gont i słomę. Już dziś słychać, że włościanie, w pobliżu fabryk mieszkający, używają do pokrycia dachów żłobkowanych dachówek.

Zbyteczną byłoby rzeczą dowodzić, jakie znaczenie ma dachówka na wiejskiej chacie. Krom samych włościan odczuwają to najlepiej towarzystwa ubezpieczeń i do nich to, jak i do władz lokalnych, zwracamy nasze uwagi w nadziei, że i nadal dołożą wszelkich starań, aby powoływać do życia nowe a wspierać istniejące już fabryki dachówek — tego najtrwalszego i najtańszego ogniochronnego materyału. Przewidujemy, że przy skutecznem poparciu tej gałęzi przemysłu, dachówka okaże się conajmniej tak tania jak gont, a może między nim a strzechą zajmie pośrednie stanowisko. Obok własności ogniochronnych, posiada ten artykuł tak ważne inne przymioty (lekkość, nieprzemakalność, trwałość i łatwość krycia bez żadnych fachowych wskazówek), że już obecnie, mimo stosunkowo znacznych kosztów transportu, rozchodzi się daleko poza miejsca fabrykacyi.

Odmienne, acz nie małej doniosłości dla naszego kraju znaczenie mają rury drenowe, które również znajdują coraz więcej producentów, a z wystawionych okazów wnosząc, zdążają ku ulepszeniu. Rury drenowe z fabryki ks. Sanguszki w Tarnowie, z Niepołomic, z Węgierki i t. d., zaspokajają zapotrzebowanie w kraju, a nakreślona na szeroką skalę akcya melioracyjna wywoła niewątpliwie zwiększoną produkcyę rur drenowych.

Fr. Skowron.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 11 września.

Smieszna czułostkowość prezydenta francuskiej republiki, oraz uściski jakiemi w osobie małego chłopczyka z Aix les Bains, otoczył całą Rossyę, byłyby niezawodnie wpłynęły na usposobienie berlińskiej giełdy, gdyby na szczęście pocieszające wieści o cholerze i sygnalizowane powszechne oziębienie temperatury, nie zatarły nieprzyjemnego wrażenia, wywołanego tą komiczną demonstracyą sympatyi francusko-rossyjskiej, z której nawet przychylne republice i jej polityce dzienniki się śmieją. Ulewne deszcze wpłynęły przedewszystkiem na zwyżkę kursów tych papierów, które zawdzięczają żegludze rzecznej swoje istnienie. Nieustanne zakupy złota przez bank austro-węgierski, które od dnia promulgacyi ustaw walutowych (11 sierpnia) po dziś dzień, przeszło 38 milionów koron wynoszą, przyczyniają się bezwątpienia do dobrej tendencyi naszej giełdy, a przedewszystkiem do niebywałego, wysokiego kursu rent państwowych. Spekulacya jednak, niepewna, kiedy właściwie olbrzymie konwersye i emisye walutowe się rozpoczną, niepewna dalej przychodów kolejowych, niezdająca sobie nadto sprawy z właściwego stanu eksportu zboża i cukru, — niechętnie zawiera transakcye, ograniczając je do *minimum*. Nawet wielcy spekulanci, potentaci giełdowi, którzy powrócili z wilegiatur, wstrzymują się od nawiązywania interesów, czując, że sytuacya obecna jest przejściowa.

Sobotnia giełda trzymała się przez cały czas w wielkiej rezerwie. Jedynie złotą rentę węgierską zakupiono w dość wielkiej ilości, w skutek zamówień z Budapesztu, oraz losy tureckie na rachunek Paryża. Staatsbahny spadły do 295·50. Renty trzymają się doskonale. Dewizy i waluty niezmiennie.

Targ zbożowy.

Lwów, 12 września: pszenica 7 30 do 7·50, żyto 5·50 do 5·75, jęczmień 5·— do 5·50, owies 5·— do 5.50, rzepak nowy 9·25 do 9 60, groch 5·50 do 8·—, wyka 4·50 do 5·—, nas. lniane 10 — do 10·75, bób —·— do —·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona 51·— do 56·—, biała 70·— do 75·—, szwedzka —·— do —·—, kminek 17·— do 17·60, anyż 23·50 do 26·—, kukurudza 5·60 do 5·70 chmiel nowy za 56 kilg. 100·— do 110·—, spirytus 13·— do 13·50. Nowy spirytus na zimowe miesiące 11·75 do 12·25.

Usposobienie cokolwiek lepsze, co do spirytusu tendencya zwyżkowa.

OSTATNIA POCZTA

Dzisiaj o godzinie 1 po południu przybędzie Najj. Pan do Pięciokościołów. W czasie pobytu Monarchy w tem mieście dane będą trzy obiady dworskie.

Polit. Corr. pisze:

Najd. Arcyks. Albrecht powrócił d. 8 b. m. z Żywca do Wiednia silnie zaziębiony i był zniewolony położyć się do łóżka. Chociaż stan zdrowia Jego Ces. Wysokości znacznie się poprawił, nie może udać się, jak było pierwotnie w projekcie, na manewry do Pięciokościołów.

Austro-węgierski ambasador przy W. Porcie, baron Calice, przybędzie w tych dniach na mniej więcej dni dziesięć do Wiednia. Kierownictwo ambasady obejmie na ten czas radca ambasady, baron Call.

Kapituła metropolitalna w Ołomuńcu uchwaliła odbyć wybór nowego arcybiskupa dnia 8 listopada b. r.

Z Budapesztu donoszą, iż bezzwłocznie po powrocie Najj. Pana z manewrów pod Pięciokościołami odbędą się w Wiedniu wspólne konferencye ministeryalne celem dokonania ostatecznej redakcyi przedłożeń dla wspólnych Delegacyj.

Nowy ambasador niemiecki przy Wysokiej Porcie hr. Radoliński przybędzie w ciągu października do stolicy tureckiej i obejmie urzędowanie.

Równocześnie z wyjazdem cara do Królestwa Polskiego ogłosił *Russkij Inwalid* nominacyę szefów komunikacyi wojskowej w obwodach wojskowych kijowskim, warszawskim i wileńskim. Ogłoszono również reskrypt cara, nakazujący utworzenie kompanii torpedowej na rzece Wiśle i Narwie. Zdaje się także nie ulegać wątpliwości, iż car przed swym wyjazdem zamianował p. Wittego ministrem skarbu w miejsce p. Wyszniegradzkiego.

Ze śledztwa, zarządzonego przez gubernatora jekaterynosławskiego przeciw ekscedentom w Józówce okazuje się, że podpalili oni 180 sklepów, 12 szynków, 7 domów i synagogę. Szkoda wynosi 1½ miliona rubli. Z ekscedentów zabito 23, pięciu jest ciężko rannych a jeden zginął bez śladu; siedmiu zginęło w płomieniach.

Niebawem rozpoczną się procesy przeciw sprawcom rozruchów w Astrachanie, Saratowie, Pokrowsku, Chwalinsku, Józówce i Taszkiencie. Oskarżonych jest przeszło stu; powołano z górą tysiąc świadków.

Historyk Iłowajskij wystąpił w *Mosk. Wiedomostiach* przeciwko konkurencyi zagranicznych fabrykantów, osiadłych w Łodzi i Sosnowicach. Również uderza gwałtownie na zamiar Kruppa założenia fabryki w gubernii jekaterynosławskiej. „Imię Kruppa — pisze Iłowajskij — należy, obok imienia Bismarcka, do najniepopularniejszych w Rossyi“.

Rossyjska rada państwa zajmie sie na sesyi jesiennej projektem ustawy w sprawie uregulowania kwestyi żydowskiej. Projekt ten opracowuje właśnie specyalna komisya, pod przewodnictwem p. Plehvego, pomocnika ministra spraw wewnętrznych.

Z Sofii donoszą dzienniki, że w odpowiedzi na znany okólnik Szyszkina, oświadczający, że akta ogłoszone w *Swobodzie* są fałszywe, opublikowane będą wkrótce jeszcze drastyczniejsze dokumenta, których studyowaniem zajmie się teraz osobna rządowa komisya.

W ostatnim numerze *Swobody* oświadcza Jacobsohn, iż dostarczone przez niego rządowi bułgarskiemu tajne dokumenta rossyjskie, są co do jednego autentyczne.

Dzienniki paryskie zamieszczają szczegóły przyjęcia oficerów francuskich przez króla włoskiego. Kiedy opuszczali pałac, publiczność witała ich okrzykami: Niech żyje Francya. Audyencya admirała Rieunier, który wręczył list Carnota trwała kwadrans. Admirał w rozmowie z korespondentem *Figara* powiedział między innemi: *l'accueil a été cordial; le roi et la grâce de la reine m'ont charmé.* Brzmi to dosyć dyplomatycznie.

Prasa francuska zajęta jest obecnie przyjęciem, jakiego doznała flota rzeczypospolitej w Genui podczas pobytu króla włoskiego. Dzienniki paryskie uważają owacye, których przedmiotem była flota francuska, za ważny polityczny symptomat zbliżenia się obu narodów.

Figaro pisze, że tłumy ludzi zwiedzają francuską eskadrę, co się tem także tłómaczy, że od r. 1859 żaden francuski okręt nie był w porcie genueńskim.

Siècle twierdzi, że Francya nie posiada wprawdzie sympatyi Kwirynału, ale za to cieszy się miłością ludu włoskiego.

République Française zadowolona jest z przyjęcia floty, ale nie sądzi, aby włoska demokracya była w stanie zmienić kierunek włoskiej polityki zagranicznej.

Grupa antiparnelitów w parlamencie, licząca 72 członów, straci zapewne swego naczelnika p. Briena, który zapowiedział, że złoży mandat; grozi mu bowiem bankructwo, a w takim razie nie mógłby być deputowanym.

Dziennik, wychodzący w Neapolu p. n. *Matino*, ogłasza list pewnego polityka angielskiego, w którym niektórzy upatrują Chamberlonica. Autor listu twierdzi, że Gladstone jest stanowczym przeciwnikiem trójprzymierza. Nie przeprowadzi on swego planu *Home Rule*, bo angielska demokracya jest przeciwna zburzeniu państwa.

Standard donosi z Shanghai, iż w Shendy miały miejsce ponownie rozruchy i prześladowania Europejczyków i chrześcian. Szczegółów brak dotychczas.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 12 września. Z powodu imienin cesarza rossyjskiego odbył się wczoraj w Schönbrunnie obiad galowy, w którym oprócz Najj. Pana wzięli udział Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik, Wilhelm i Rainer, oraz reprezentant ambasady rossyjskiej Cantacuzene z personalem ambasady, Pp. Ministrowie spraw zagranicznych hr. Kalnoky, Prezydent hr. Taaffe, wojny br. Bauer, Welsersheimb i Szoegenyi tudzież wielu innych dostojników. Najj. Pan wychylił kielich na zdrowie cesarza Rossyi.

Wiedeń, 12 września. Najj. Pan odjechał wczoraj wieczorem na manewry koło Pięciokościołów.

Darany, 12 września. Przybył tu Najj. Pan, witany przez tłumy ludności, które się zbiegły z całej okolicy, entuzyastycznemi okrzykami *eljen!* Monarcha był obecny na ćwiczeniach wojsk, poczem wyraziwszy Swe Najw. zadowolenie udał się w dalszą podróż do Pięciokościołów.

Wiedeń, 12 września. Według depesz, tu nadeszłych, odśpiewano wczoraj, z powodu imienin cara, *Te Deum* w kościołach: w Paryżu, w Belgradzie i Bukareszcie.

Wiedeń, 12 września. Przed tutejszym trybunałem karnym rozpoczęła się dziś ostateczna rozprawa w procesie o nadużycia władzy urzędowej przeciw znanym funkcyonaryuszom bukowińskich urzędów skarbowych. Oskarżonych jest 21 osób. Rozprawa potrwa dni 18.

Hamburg, 12 września. Onegdaj zgłoszono 310 wypadków zasłabnięcia, a 161 śmierci na cholerę. W tym dniu dostawiono do szpitali osób 148, wywieziono na cmentarz 59.

Genua, 12 września. Król nadał między innemi, dowódcy eskadry francuskiej, admirałowi Rieunier, wielką wstęgę orderu św. Maurycego i Łazarza, admirałom zaś eskadr: austro-węgierskiej, hiszpańskiej i argentyńskiej, wielki krzyż oficerski tego samego orderu. — Dzisiaj ma król odwiedzić poszczególne eskadry.

Bologna, 12 września. Przy wejściu do urzędu telegraficznego eksplodowała onegdaj rano wielka bomba. Szyby we wszystkich pobliskich oknach zdruzgotane, pewien dziennikarz został ciężko skaleczony, biuro *Agenzia Stefani* zburzone. Aresztowano kilka indywiduów, podejrzanych o ten zamach.

Paryż, 12 września. Stan sanitarny w Paryżu i Havre poprawił się. Onegdaj zachorowało w Paryżu osób 52, umarło 30; w Havre zachorowało 8, umarło 6.

Paryż, 12 września. Według nadeszłych tu wiadomości w Abomegu, stolicy króla Behanzine, wybuchła tam rewolucya, którą Behanzine zaraz stłumił.

Nowy Jork, 12 września. W pobliżu Bostonu zderzył się onegdaj pociąg towarowy z osobowym. Ośm osób zostało zabitych, 25 doznało skaleczeń.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12go września 1892 r., godz. 1 minut 40. Akcye kredytowe 314·75, Alp. Tow. górnicze 67·—, Węgierskie akcye kredytowe 359·50, Akcye anglo-austryackie 151·50, Akcye banku Union 243·25, Akcye kolei Karola Ludwika 215·50, Akcye kolei Północnej 281·75, Akcye kolei Południowej 96·25, Losy tureckie 45·—, Akcye kolei państwowej 294 50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243·75, Akcye kolei węgierskiej Północno-wschodniej 199·—, Wiedeńskie losy komunalne 161·—, Akcye tytoniowe 165·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·75, Akcye kolei Elbetal 226·50, Akcye banku dla krajów koronnych 222·60, 4-proc. węgierska renta złota 112·50, Akcye banku związkowego 115·50, Rubel papierowy 1·21·—, Węgierska renta papierowa 100·55. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 10 września 1892 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr procent 16— do 16·37 zł. Budapeszt. Pszenica na wiosnę 7·23 do 7·25 zł.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa

dnia 12 września 1892

Hotel Imperial.

Dostojny Gość przybył dziś rano do naszego miasta Jego Król. Wysokość wielki książę Madrytu w towarzystwie hr. Fr. Melgara i zajęli apartamenta w hotelu „Imperial".

Hotel Żorza.

PP. K. Turnau Fejervary z Urzejowic, E. Zagórski z Kołodziejówki, T. Fedorowicz z Klebanówki, B. hr. Stecki z Nadycza, J. i T. Jędrzejowiścze z Litatyna, W. Postruski z Wojniłowa, W. Czaykowski z Medwedowic, K. Malinowski z Wołynia, H. Mroczkowski z Dobrostan, L. Ziemiński z Warszawy, E. Vogl z Krakowca, S. Widder z Węgier.

RUCH POCIĄGOW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	**6·46**	**9·32**	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	**7·21**	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	**6·55**	—	—
Z Suczawy	**10·09**	—	7·56	1·42	**7·06**	—
Z Kimpolungu	**10·09**	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	**10·09**	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Hliboki	**10·09**	—	—	—	**7·06**	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	**7·06**	—
Z Słobody rungurskiej	**10·09**	—	—	1·42	**7·06**	—
Z Husiatyna via Halicz	**10·09**	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	**1·41**	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	**1·41**	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Do Krakowa	**10·41**	3·07	**5·26**	11·01	**7·56**	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	**7·56**	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	**10·26**	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	10·02	**10·52**	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	**10·56**	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	**10·56**	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	**7·41**	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	**7·41**	—
Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	**7·41**	
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·51
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	**7·36**

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 12 września 1892.

(bez kupona bieżącego.)

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	214	—	217	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	241	50	244	50
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	333	—	339	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. wa. los. w 40 l.	100	90	101	60
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	107	60	108	30
Banku hipot. 4½pr. los. w 50 l.	98	15	98	85
Banku kraj. 4½pr. wa. los. w 51 l.	98	50	99	20
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. wa. I. emis.	96	40	97	10
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. los. w 41½ lat	94	70	95	40
4½ pr. wa. los. 52 l.	99	50	100	20
4 pr. wa. los. w 56 l.	94	—	94	10
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2½ pr. w.a.	52	50	55	50
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	50	105	20
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	20	94	90
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	50	102	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	103	50	—	—
Pożyczki kr. 4½ pr. wa.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	40	92	10
5. Losy miasta Krakowa	22	75	24	75
„ „ Stanisławowa	29	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	46	9	56
Półimperyał	9	60	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	23	1	33
„ „ papierowy	1	19¾	1	21¾
100 marek niemieckich	58	40	59	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 września 1892.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	96.70	96.90
luty-sierpień	96.70	96.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	96.40	96.60
kwiecień-październik	96.40	96.60
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.25	141.25
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.90	140.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	151.25	152.25
„ „ 1864 po 100 złr.	185.25	186.25
„ „ 1864 po 50 złr.	184.75	185.50
Renty Com. po 42 litr. austr	— —	— —
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	152 25	153.25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	115.45	115.65
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.40	100.60
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.60	105.60
Galicyi	104.75	105.75
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.15	95.15
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	152.—	152.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	314.75	315.25
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	630.—	638.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	338.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	215.—	219.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	994.—	997.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91.75	92.50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	335.—	339.
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2810 —	2820.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	215.25	215.75
Lwów-Czern. kol. l. po 200 zł. a. w.	243.75	244 75
	płacą	żądają
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	295.75	296.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	95 25	96.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.—	200.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.25	101.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	112.—	112.40
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.10	102.10
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	—.—
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	94.—	95.—
„ „ „ „ po 4½ pr. w 52 latach zwrotne	99.50	100.50
Banku krajowego 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	98.50	99.—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.—	101.40
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.50	101.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101.50	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	101.75	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	98.65	99.65
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.—	99.60
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.—	85.70
z r. 1884	93.35	94.35
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	102.65	103.65
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	189.—	190.—
Clarego po 40 zł. m. k.	54.—	54.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126.—	127.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
	płacą	żądają
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.—	22 80
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	54.—	55.—
Pálfiego po 40 zł. m. k.	54 75	55 75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.30	17 80
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.75	12 —
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	24.75	25 25
Salma po 40 zł. m. k.	62.25	63 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.50	63.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	32.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	130.—	134.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.75	64.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.—	39.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	58.—	62 —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 190 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119 75	120 05
Paryż za 100 fr.	47.57.5	47.62.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.69.—	5.71.—
„ pełnej wagi	5.67.—	5.69.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.56.5	9.51.5
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—
„ „ „ w srebrze	—	—
Renta w złocie	—	—
5 pr. austr. renta marcowa	—	—
Akcye banku austro-węgier.	—	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	—	—
Londyn	—	—
Napoleondor	—	—
Dukat cesarski men.	—	—
100 marek niemieckich	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

Ч. 6222 (5438 1—3)

Ц. к. Судъ повѣтовый въ Равѣ обнародовляе, що въ цѣли стягнення претенсїи Общого рольничо-кредитного Заведеня для Галиції и Буковины въ ликвидаціи въ Львовѣ въ сумѣ 214 зр. 30 кр. съ прин. перепровадитъ ся 27 септембря 1892 и 31 октобря 1892 каждого разу о 11 годинѣ передъ полуднемъ въ тутейшой канцелярїи примусова лицитація реальности пôдъ ч. конс. 41 въ Замку положеной виказомъ ипот. ч. 229 кн. гр. Руда манастирская обнятой наслѣдниковъ бл. п. Матвѣя Кожушко а то: Ивана и Луця Кожушковъ власной.

На першомъ терминѣ реальнôсть тая лише за цѣну викличну въ сумѣ 76 зр. 10 кр. или высше на второмъ же также и нисше той цѣны проданою буде.

Вадїумъ виноситъ 7 зр. 61 кр.

Для вѣрителей которыи по дни 11 серпня 1892 до книги грунтовой войшли или которымъ бы изъ якихъ небудь поводôвъ рѣшенїе лицитацийное доручене нымъ бути не могло установляетъ ся г. адвоката дра. Сегаля яко куратора.

Решта условія и виписъ табулярний можна переглянути въ тутейшой судовой регистратурѣ.

Рава, дня 28 липця 1892.

L. 9091 (5434 1—3)

W dniach 30 września i 28 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności wykazami hipot cz nemi l. 1055 i 1056 ks. gr. gm. Delatyn objętych Anny i Michała Rymaruków własnej na zaspokojenie pretensyi wspólnej kasy sierocińskiej delatyńskiej c. k. Sądu powiatowego w kwocie 170 zł z pn.

Cena wywołania pierwszej realności 280 zł.

Wadyum 28 zł.

Cena wywołania za drugą realność 330 zł.

Wadyum 33 zł. a. w.

Przy drugim terminie zostanie realność powyższa także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono pana Wawrzyńca Macholę z Delatyna

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 11 sierpnia 1892.

L 12359 (5432 1—3)

Sprzedaż cegielni parowej i fabryki wyrobów glinianych w Szczakowy do masy konkursowej C. D. Hechtera należącej odbędzie się w dniu 30 września 1892 o godzinie 10 rano w biurze komisarza konkursowego.

Cena wywołania i wadyum wynosi 2000 zł.

Bliższe warunki u komisarza konkursowego przejrzane być mogą.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, d. 5 września 1892.

L. 1478 (5443 1—3)

Obwieszczenie.

Ponieważ na dzień 6go września 1892 na sprzedaż lasu gminy Dobrowlany rozpisana licytacya nie odbyła się, Wydział powiatowy rozpisuje ponowną licytacyę na dzień 21 września r. b., a w razie niepowodzenia trzecią licytacyę na dzień 23 września r. b.

Licytacya odbędzie się w biurze Rady powiatowej drohobyckiej w terminach oznaczonych o godzinie 3 po południu za pomocą ofert pisemnych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mających.

Cenę wywołania sprzedać się mającego lasu stanowi wartość szacunkowa w kwocie 11.185 zł. 67 ct., wadyum zaś ma być złożone w ilości 10 prc. od ofiarowanej ceny kupna.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można każdego dnia w godzinach urzędowych w biurze tutejszem.

Z Wydziału powiatowego.

Drohobycz, dnia 6 września 1892.

L. 5446 (5035 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 95 zł. a. w. z pn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tut. sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya.

1) Posiadłości lwh. 336 gm Beńkowa wisznia objętej, dłużnika Iwana Sałochy własnej.

2) 4/16 posiadłości lwh. 87 gm. Beńkowa wisznia objętej dłużnika Iwana Sałochy własnych.

3) 4/8 posiadłości lwh. 442 gm. Beńkowa wisznia objętej dłużnika Iwana Sałochy własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 19 października 1892 i dnia 23 listopada 1892.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla realności pod 1) kwotę 395 zł., dla realności pod 2) 40 zł., dla realności pod 3) kwotę 1 zł

Wadyum wynosi 10 zł.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Jacek Zyborski w Rudkach.

Z c. k. Sądu powiatowego

Rudki, dnia 8 sierpnia 1892.

L. 2047 (5414 1—3)

Dnia 11 października i 9 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w sali sądowej przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności wyk. hip. 289 księgi gruntowej gminy katastralnej Kormanice objętej Onufrego Sałagaja własnej, połowy realności wyk. hip. 273 tej samej księgi grunt. objętej, Stanisława Dymińskiego własnej i całych realności, wyk. hipot. 186 i 309 tej samej księgi gruntowej objętej Danka Nerody własnej pod następującymi warunkami:

Cena wywołania pierwszej realności wynosi 125 zł., drugiej realności 45 zł., trzeciej realności 80 zł., a czwartej realności 100 zł.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność tylko wyżej ceny wywołania, lub za takową na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego

Niżankowice, 17 czerwca 1892.

L. 9596 (5421 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz dr. Bronisława Błażejowskiego sumy 45 zł. zpn. licytacyę połowy realności Mikołaja Gigla własnej, wyk. hip. 270 gm. Grzybowice objętej, na dzień 15 września i 13 października 1892 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 3.

Cena wywołania 270 zł.

Wadyum 27 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

K rator niewiadomych wierzycieli adw. dr Kulikowski.

C. k. Sąd pow. m. del. s. II.

Lwów, dnia 1 lipca 1892.

L. 3624 (5359 3—3)

Z c. k. Sądu powiatowego w Potoku złotym podaje się do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności dr. J. Reichensteina przeciw Berischowi Hönigowi o 93 zł. wa. zpn. realność egzekuta pod nk. 136 w Potoku złotym wyk. hip. 199 objęta w tymże sądzie drogą publicznej licytacyi na dniu 21 września 1992 i na dniu 21 października 1892 każdym razem o 10 godzinie rano, jednakowoż w pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej a dopiero w drugim terminie także poniżej ceny szazunkowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania 11950 zł.

Wadyum 1195 zł.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny i akt ocenienia są w sądzie do przejrzenia.

Potok złoty, dnia 30 lipca 1892.

L. 5045 (5357 (3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że przeprowadzi o godz. 10 rano dnia 28 września 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 28 października 1892 nawet poniżej takowej licytacyę realności wyk. hip. l. 65 gm. kat. Łahodów objętej Katarzyny Fritz własnej, na rzecz Salamona Königsberga pto 799 zł. 94 ct. zpn.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem p. Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, dnia 25 czerwca 1892.

L. 2708 (5317 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Arona Landaua do spadkobierców bł. p. Samuela Friedmanna w kwocie 50 zł. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 20 października 1892 i 25 listopada 1892 o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacya 28/112 części realności pod lwh. 294 w Chrzanowie położonej tychże spadkobierców własnej.

Cena wywołania 56 zł.

Wadyum 6 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Antoniego Gaszyńskiego w Chrzanowie, z substytucyą zastępcy c. k. notaryusza p. Władysława Dolaisa w Chrzanowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 9 czerwca 1892.

L. 9995 (5257 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 2 listopada i 14 grudnia 1892 zawsze o 10 godz. rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności whl. 375 gm. kat. Potuszyca dłużniczki Handzi Zurij własnej celem zaspokojenia pretensyi Leiby Gleichera w ilości 50 zł.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 492 ct.

Wadyum kwota 49 zł. 20 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. dr. Wejda.

Sokal, dnia 29 czerwca 1892.

L. 20529 (5243 3—3)

W c. k. sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności M. Schenkera w kwocie 300 zł. z pn. w dniu 12 października 1892 i 16 listopada 1892 zawsze o godzinie 11 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 31 dz. VIII w Krakowie położonej whl. 1427 objętej do nieobjętej masy spadkowej Chai z Jolasów Rosenblumowej należącej

Cena wywołania wynosi 32461 zł. aw.

Wadyum 3247 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Fischler, zastępcą adw. dr. Bermann.

Kraków, 8 lipca 1892.

L. 5445 (5032 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 60 zł. aw. zpn. odbędzie się na rzecz towarzystwa zaliczkowego w Rudkach w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya 1) posiadłości lwh. 192 gm. Hoszany objętej dłużnika Maksyma Panczyszyna własnej, 2) posiadłości lwh. 152 gminy Hoszany objętej dłużnika Jurka Łoika własnej, 3) 1/3 posiadłości lwh. 134 gm Hoszany objętej dłużnika Jurka Łoika własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 19 października 1892 i dnia 23 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla realności pod 1) kwotę 72 zł., dla realności pod 2) 233 zł., dla realności pod 3) kwotę 70 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg licytacyjny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest p. Jacek Zyborski w Rudkach.

Rudki, dnia 8 sierpnia 1892.

L. 7900 (5328 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 21 września 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś dnia 27 października 1892 nawet niżej takowej każdym razem o godz. 10 przed południem przymusową sprzedaż realności wh. 791 gminy Kamionka str. Kazimierza Hreczkowskiego własnej na rzecz powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Kamionce pto 100 zł.

Cena wywołania 1778 zł. 25 ct.

Wadyum 178 zł.

Dla niewiadomych z życia i miejsca wierzycieli ustanawia się kuratorem dr. Lenartowicza w Kamionce.

Kamionka, 6 sierpnia 1892.

L. 23500 (5235 3—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do wiadomości, że w sprawie Anny Rewij przeciw Michałowi Rewij o zniesienie współwłasności realności pod lk. 221¼ we Lwowie położonej dozwolono egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod lk. 221¼ we Lwowie położonej, Anny Rewij i Kaspra Wackerlohna własnej, która przeprowadzoną zostanie dnia 10 listopada i 15 grudnia 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw.

Cenę wzwołania stanowi wartość szacunkowa realności tej w kwocie 1222 zł., zaś wadyum kwota 122 zł.

Wyciąg hipoteczny realności tej i reszta warunków licytacyjnych znajduje się w tus. registraturze.

Lwów, dnia 20 sierpnia 1892.

L. 5231 (5275 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie podaje do publicznej wiadomości, że celem ściągnięcia należytości w kwocie 37 zł. aw. zpn. odbędzie się w budynku sądowym dnia 17 października 1892 i dnia 21 listopada 1892 o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż parc. l. 1577/2 w Brzozowie położonej whl. 532 ks. gr. gm. Brzozowa objętej Konstantego Cieszanowskiego własnej.

Cena wywołania jest kwota 50 zł., zapomocą sądowego ocenienia wynaleziona.

Chcący ubiegać się przy licytacyi, złożą do rąk komisyi sądowej zadatek w kwocie 5 zł. aw., a to w gotowiźnie lub w papierach publicznych.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem p. Jan Skowroński z Brzozowa.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzozów, 2 sierpnia 1892.

L. 19431 (5286 3—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności masy sapdkowej bł. p. dr. Jonatana Warschauera w kwotach 200 zł. 50 ct. z pn., 262 zł. 50 ct, wa. zpn. i 7500 zł. wa. zpn. w dniu 18 października i 22 listopada 1892 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 84 dz. VIII. w Krakowie położonej lwh, 1480 objętej a będącej własnością Mojżesza i Sary Balicerów.

Cena wywołania wynosi 15606 zł.

Wadyum 1561 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli a mianowicie: a) sukcesorów Antoniego Fürschta, b) sukcesorów X. Biskupa Karola Skórkowskiego, c) sukcesorów Jacka Golińskiego, d) Łazara Maschlera, tudzież masy Franciszka Otowskiego, oraz nieznanych wierzycieli jest adw. dr. Baczyński.

Kraków, dnia 15 lipca 1892.

L. 14192 (5409 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie sumy 89 zł. 76 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. l. 59 gminy Gołogórki spadkobierców Iwana Iwanczyszyna własnej w tutejszym sądzie na rzecz Ozyasza Kahanego odbędzie się dnia 13 września 1892 i 11 października 1892 każdym razem o godz. 10 przed połud. z tem że na pierwszym za cenę wywołania 20 zł. lub wyżej tejże, zaś na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum 2 zł.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutej szej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. dr Kołaczkowski w Złoczowie.

Złoczów, 6 sierpnia 1892.

L. 2099 (5391 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Podbużu zawiadamia, że celem zaspokojenia dłużnej sumy 68 zł. 21 ct. zpn. na rzecz Izaka Ehremana, odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 14 września 1892 i dnia 19 października 1892 każdym razem o 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 336 gminy Podbuż objętej, dłużnika Józefa Dubel własnej.

Cena wywołania 452 zł.

Wadyum 55 zł. 20 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony p. notaryusz Hordyński w Podbużu.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze przejrzeć można.

Podbuż, dnia 25 czerwca 1892.

L. 7849 (5388 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Jochnowicza w kwocie 207 zł. aw. odbędzie się w gmachu sądowym 21 września 1892 i dnia 27 października 1892 każdym razem o godz 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 95 gminy Sadkowa góra.

Cena wywołania 270 zł.

Wadyum 27 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 9 sierpnia 1892.

L. 3547 (5380 2—3)

W dniach 5 października i 11 listopada 1892 każdym razem o godz 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności w kwocie 1000 zł. publiczna licytacya realności nc. 45 w. h. 45, nl. 343 w. c. 343, NC. 390 wh. 390 i 3/7 części realności NC. 342 wh. 342 w Kozach.

Cenę wywołania stanowi kwota 11800 zł. aw.

Wadyum 1180 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony jest adwokat tutejszy dr. Cieszyński.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 20 czerwca 1892.

L. 2757 (5303 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Myślenicach podaje do wiadomości, że w dniu 14 października 1892 i 18 listopada 1892 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 45 i 74 oraz 2/4 części przymusowa sprzedaż realności lwh. 90 ks. gr. gminy Biertowice objętych w Biertowicach położonych według lwh. 41 i 90 ks. gr. tejże gminy objętych dłużnika Józefa Kozła własnych na rzecz Anny Kozioł o 39 zł 95½ ct. wa. zpn.

Cena wywołania 495 zł. wa.

Wadyum 50 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Myślenice, dnia 30 czerwca 1892.

M. 5592 (5436 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Kleinmana w kwocie 130 zł. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 21 września 1892 i dnia 21 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż, a) realności objętej wykazem l. 411 księgi gruntowej gminy katastralnej Jaślany, b) realności objętej wykazem hip. l. 420 tejże samej księgi gruntowej Michała Marka syna Józefa własnych.

Cena wywołania odnośnie do realności lwh. 411 wynosi 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Cena wywołania realności lwh. 420 wynosi 4022 zł. 43 ct.

Wadyum 402 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli zamianowano adwokata dra Mieczysława Brzeskiego z Mielca.

Mielec, dnia 21 lipca 1892.

L. 5272 (5433 1—3)

W dniach 16 września i 17 października 1892 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności w Łanczynie pod lk. 40 położonej wykazem hipot. l. 364 księgi gruntowej gminy Łanczyn objętej Ozyasza Brennera własnej na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego Funduszu propinacyjnego w kwocie 80 zł. zpn.

Cena wywołania 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Schlomę Koflera z Delatyna.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 30 maja 1892.

L. 6067 (5340 1—3)

Auszugsweise Kundmachung.

Behufs Sicherstellung der Spitals-Verköstigung, dann Reinigung der Spitalswäsche pro 1893 bei den Truppen-Spitälern in Brzeżany, Czernowitz, Kolomea und Złoczów findet am 30 September lJ. beim Truppen-Spitale in Brzezan, am 4 October lJ. bei jenen in Czernowitz, am 7 October lJ. bei jenem in Kolomea, endlich am 11 October lJ. bei jenen in Złoczów eine schriftliche Sicherstellungs-Verhandlungs statt.

Offerte und Vadien haben genau zu den angegebenen Terminen einzulangen.

Die näheren Bedingnisse können aus der, in der „Gazeta lwowska" vom 10 September 1892 nr. 206 enthaltenen vollinhaltlichen Kundmachung, sowie aus den bei den obgenannten Spitälern erliegenden Bedingnisheften ersehen werden.

Lemberg, am 5 September 1892.

K. und k. Intendanz des 11 Corps.

L. 8815 (5397 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, i celem zaspokojenia sumy 36 zł. 30 ct. zpn. odbędzie się na rzecz Leiby Seemana w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 44 gminy katastr. Dobrowlany objętej dłużniczej nieobjętej masy spadkowej Dmytra Fodorowicza własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 30 września i dnia 2 listopada 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony dr. Stanecki.

Wadyum wynosi 43 zł. 50 ct.

Cena wywołania 435 zł.

Kałusz, dnia 17 czerwca 1892.

L. 6337 (5442 1—3)

Aviso.

Am 10 October 1892 11 Uhr Vormittag findet bei der Intendanz des k. und k. 10 Corps in Przemyśl (Mickiewicz-Strasse Nr. 112) die schriftliche Offertverhandlung wegen Sicherstellung folgender Leistungen statt und zwar:

a) Reinigung und Ausbesserung der Spitals- und Kranken-Leibeswäsche für das Garnisonsspital Nr. 3 in Przemyśl und das Truppenspital in Sambor;

b) Lieferung der ärztlichen und Spitalsbedürfnisse für das Truppenspital in Sambor und Sanok;

c) Rasieren und Haarschneiden für das Trupenspital in Sambor und Sanok;

d) Abnahme der unbrauchbaren Sorten, dann Lieferung von Eis für das Truppenspital in Sanok.

Ferner findet am 11 October 1892 11 Uhr Vormittag bei dieser Intendanz die Offertverhandlung wegen Sicherstellung der traiteurmässigen Ausspeisung für das Truppenspital in Sanok und Rzeszów statt.

Die näheren Bedingnisse können sowohl bei den genannten Militärspitälern, als auch bei der Intendanz des 10 Corps eingesehen werden.

Von der Intendanz des k. und k. 10 Corps.

Przemyśl, am 9 September 1892.

Konkursa.

L. 1270 (5378 2—3)

K o n k u r s.

Celem obsadzenia posady lekarza w nowo utworzonym okręgu sanitarnym z siedzibą w Ułaszkowcach powiatu czortkowskiego z roczną płacą 500 zł. i ryczałtem na objazdy 222 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 8 października 1892.

Do otrzymania niniejszej posady są niezbędne następujące warunki:

a) prawo obywatelstwa austryackiego;
b) dyplom doktora medycyny,
c) znajomość języków krajowych i
d) przynajmniej dwuletnia praktyka.

Podania zaopatrzone w powołane dokumenta należy wnosić w terminie wyżej oznaczonym do Prezydyum Wydziału powiatowego w Czortkowie.

Z Wydziału Rady powiatowej
Czortków, 4 sierpnia 1892.

L. 2717 (5379 2—3)

K o n k u r s.

Wydział Rady powiatowej w Cieszanowie ogłasza niniejszem na mocy §. 8 ustawy z dnia 2 lutego 1891 (Nr. 17 dz. u. k.) tudzież na podstawie postanowienia Wys. Wydziału krajowego z dnia 9 sierpnia 1892 l. 38180 wydanego w porozumieniu z Wysokiem c. k. Namiestnictwem konkurs celem obsadzenia posady okręgowego lekarza w gminach Brusno nowe. Brusno stare, Chlewiska, Deutschbach, Huta różanieska, Huta stara, Kadłubiska, Lipsko, Łukowica, Narol miasto, Narol wieś, Nowiny horynieckie, Płazów, Ruda różaniecka, Rudka, Wola wielka, z siedzibą w Narolu mieście z roczną płacą 600 zł. aw. i ryczałtem rocznym na koszta padróży służbowych w kwocie 336 zł. wa.

Chcący uzyskać tę posadę muszą prócz dostatecznej fizycznej zdatności posiadać następujące warunki.

1) Prawo obwatelstwa austryackiego.
2) Dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej.
3) Nieskazitelny charakter.
4) Znajomość języków krajowych.
5) Praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim.

Między kandydatami będą mieli pierwszeństwo ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego albo egzaminem fizykackim.

Prócz obowiązków lekarza okręgowego określonych bliżej w instrukcyi wydanej na zasadzie, §. 14 powyż powołanej ustawy przez Wys. ck. Namiestnictwo w porozumieniu z Wys. Wydziałem krajowym a umieszczonej w nr. 82 dz. u. kr. z p. l. 1891 spoczywa także na lekarzu okręgowym obowiązek utrzymywania apteki domowej.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do Wydziału powiatowego na ręce podpisanego prezesa najpóźniej do 10 października 1892.

Z Wydziału Rady powiatowej
Cieszanów, 6 września 1892.
Prezes: Gnoiński.

L. 2299 (5337 2 3)

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy rozporządzenia Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 9 sierpnia 1892 l. 38.180 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Niżniowie.

Okręg ten obejmuje ogółem 9 gmin na obszarze 144·2 kwadr. kilm. z ludnością 14.528.

Roczna płaca 500 zł. aw. i ryczałt na koszta podróży służbowych 200 zł. rocznie.

Kandydaci muszą prócz dostatecznej fizycznej zdatności, posiadać następujące warunki:

1) prawo obywatelstwa austryackiego,
2) dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonania praktyki lekarskiej,
3) nieskazitelny charakter,
5) znajomość języków krajowych,
5) praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim lub egzamin fizykacki, i
6) podjąć sią utrzymywania apteki domowej.

Podania wnosić należy do Wydziału powiatowego w Tłumaczu przed 5-ym października br.

Z Wydziału powiatowego
Tłumacz, 3 września 1892.

L. 13248 (5338 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Gmina miasta Przemyśla rozpisuje konkurs na posadę drogomistrza z płacą roczną w ilości 720 zł. oraz prawem do emerytury pod warunkami w tut. miejskim statucie emerytalnym zastrzeżonymi.

Kandydaci do powyższej posady muszą oprócz dostatecznej fizycznej zdatności, posiadać następujące warunki:

1) prawo obywatelstwa austryackiego,
2) nieskazitelny charakter,
3) znajomość języków krajowych w słowie i piśmie,
4) nieprzekroczony 40 rok zycia,
5) praktyczne wykształcenie w zakresie budowy i utrzymania dróg.

Udowodnione wiadomości tąchniczne przy równej zresztą kwalifikacyi, będą szczególnie uwzględnione.

Podania co do powyższych wymogów należycie udokumentowane wnosić należy do Prezydyum Magistratu w Przemyślu do końca września 1892.

Magistrat kr. woln. miasta
Przemyśl, dnia 30 sierpnia 1892.

L 1042 (5400 1 3)

Odnośnie do uchwały Rady powiatowej z dnia 10 maja br. i po myśli ustawy z dnia 2 lutego 1891 l. 17 dz. u. kraj. rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy l. 82 dz. u. k., oraz rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 9 sierpnia 1892 l. 38183 rozpisuje się niniejszem konkurs na posadę powiatowego lekarza okręgowego z siedzibą w Bohorodczanach z płacą 500 zł i ryczałtem na koszta podróży służbowych 318 złr. w. a. rocznie.

Ubiegający się o powyższą posadę mają się wykazać:

a) metryką urodzenia,
b) świadectwem przynależności względnie świadectwem obywatelstwa austryackiego,
c) świadectwem dostatecznej fizycznej zdatności wystawionem lub potwierdzonem przez c. k, lekarza powiatowego,
d) dyplomem doktora medecyny, uprawniającym do wykonania praktyki lekarskiej w kraju,
e) świadectwem moralności,
f) świadectwem z odbytej dwuletniej praktyki w zawodzie lekarskim,
g) znajomością języków krajowych.

Między kandydatami pierwszeństwo będą mieć ci, którzy się wykażą dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego lub egzaminem fizykackim.

Okręg sanitarny mianowanego lekarza składać się będzie z 11 gmin o ludności 22911,

Posada nadaną będzie na rok pierwszy prowizorycznie.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do 10 października br. do podpisanego Wydziału powiatowego.

Z Wydziału powiatowego.
Bohorodczany, 7 września 1892.
Prezes
Józef Szeliński.

L. 6007 (5401 1—3)

Celem obsadzenia posady lekarza miejskiego przy tutejszym Magistracie rozpisuje się niniejszem konkurs.

Z posadą tą połączona jest płaca roczna 600 zł. a. w., tudzież prawo do emerytury według statutu emerytalnego przez Radę miejską uchwalonego.

Ubiegający się o tę posadę winni wykazać, iż prócz dostatecznej fizycznej zdolności, posiadają warunki § 7 ustawy z dnia 2 lutego 1891 nr. 17 Dz. ust. kraj. przepisane.

Posada ta nadaje się na pierwszy rok prowizorycznie.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do tutejszego Magistratu po koniec września b. r.

Z Magistratu.
w Drohobyczu, d. 3 września 1892.

L, 2684 (5398 1—3)

Celem obsadzenia posady lekarza okręgowego na okręg sanitarny składający się z 11 gmin a to: Jabłonów, Akreszory, Berczów niżny i wyżny, Lucza, Tekucza, Stopczatów, Myszyn, Kowalówka, Bania, Berczów i Luczka ludności 16344 z siedzibą w Jabłonowie rozpisuje się niniejszem konkurs.

Z tą posadą połączona jest roczna płaca 500 zł. i ryczałt na koszta podróży służbowych w kwocie rocznej 227 zł. z obowiązkiem utrzymywania apteki domowej.

Podania w myśl § 7 ustawy z dnia 2 lutego 1891 nr. 17 dz. u. kr. należycie udokumentowane, należy wnieść do Wydziału Rady powiatowej do dni 30 od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu.

Z Wydziału Rady powiatowej.
w Kołomyi, d. 7 września 1892.

L. 71511 (5395 2—3)

W celu obsadzenia kilku posad praktykantów cłowych na razie nie adjutowanych przy galicyjskich urzędach etatowych rozpisuje się niniejszem konkurs.

Do praktyki przy nrzędach cłowych dopuszczeni być mogą tylko tacy kandydaci, którzy ukończyli wyższe gimnazyum, albo wyższą szkołę realną, lub inny równorzędny zakład naukowy i z ukończeuia tych szkół wykażą się świadectwem dojrzałości, względnie świadectwem z 2 półrocza ostatniej klasy.

Kompetenci mają swe podania udokumentowane świadectwami szkolnymi, tudzież legalizowanym rewersem sustentacyjnym przy wykazaniu wieku, zdrowia, stanu wolnego, nienagannego prowadzenia się i dokładnej znajomości języków krajowych i języka niemieckiego w mowie i piśmie wnieść w przeciągu 4 tygodni do ck. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
We Lwowie dnia 2 września 1892.

L. 9999 (5420 1 3)

Celem obsadzenia opróżnionej posady radcy budownictwa w randze VII klasy i posady nadinżyniera, ewentualnie dwóch posad nadinżynierów w randze VIII, dwóch posad inżynierów w randze IX, względnie dwóch posad adjunktów budownictwa w randze X klasy w galicyjskiej państwowej służbie budowniczej, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 10 października 1892.

Ubiegający się o jedną z tych posad winni wnieść swe podania zaopatrzone w dowody kwalifikacyi, oraz znajomości języków krajowych w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Z Prezydyum ck. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 6 września 1892

L. 68801 (5465 1—3)

W celu nadania opróżnionego stypendyum z fundacyi Franciszka Eichhorna rocznych 200 zł. a. w. rozpisuje się konkurs. do 15 listopada 1892.

Stypendyum to przeznaczone jest dla ucznia urodzonego w Galicyi, oddającego się naukom medycznym na którymkolwiek z Uniwersytetów] Monarchii austryackiej, lub też dla ucznia który tej nauce oddać się zamierza.

Ubiegający się o to stypendyum winni wnieść w powyższym terminie swe podania do c. k. Namiestnictwa z dołączeniem metryki urodzenia, dowodu postępów w naukach, tudzież świadectwo ubóstwa i moralności a jeżeli nie uczęszczają jeszcze na nauki medyczne, winni dołączyć do podania także świadectwo egzaminu dojrzałości i oświadczenie pisemne, że obowiązują się stąpić na wydział lekarski.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 5 września 1892.

L. 1066 (5422 1—3)

Celem obsadzenia stałej posady woźnego przy kancelaryi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 8 października 1892.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca w kwocie 300 zł. dodatek aktywalny 75 zł i dodatek 21 zł. rocznie na liberyą.

Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić znajomość języka polskiego i niemieckiego w słowie i w pismie, tudzież fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków i wnieść podania swoje własnoręcznie napisane, zaopatrzone w dokumenta, wykazujące wiek, stan i dotychczasowe zatrudnienie kompetenta, w terminie powyżej wskazanym na ręce senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu w Krakowie.

Kandydaci zostający w publicznej służbie, mają to uczynić za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l· 60 dz. p. p. przy obsadzeniu rzeczonej posady mieć będą pierwszeństwo wysłużeni podoficerowi c. k. armii posiadający przepisane warunki a dopiero w braku tychże mogą być uwzględnieni inni kompetenci nalezycie ukwalifikowani.

Kraków, dnia 8 września 1892.

L. 7860|pr. (5402 1—2)

Oduośnie do konkursu w Nr. 207 „Gazety Lwowskiej“ z roku bieżącego, ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posad radców przy sądzie krajowym we Lwowie i sądach obwodowych w Złoczowie i Samborze opróżnionych z dniem 30 września 1892 upływa.

Lwów, 2 września 1892.

L. 5615/pr. (5405 1—2)

Odnośnię do konkursu w Nr. 207 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na opróżnione posady sług sądowych w okręgu lwowskiego sądu wyższego krajowego z dniem 15 października 1892 upływa.

We Lwowie, 4 września 1892.

L. 5615|pr. (5404 1—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 207 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego czyni się wiadomem, że konkurs na trzy posady kancelistów przy sądach powiatowych w Stryju i Brzozowie z dniem 15 października 1892 upływa.

Lwów, 4 września 1892.

L. 5615/pr. (5403 1—2)

Odnośnie do konkursu w Nr. 207 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego. oznajmia się że konkurs na posadę prowadzącego księgę gruntową przy sądzie powiatowym w Stryju z dniem 15 października 1892 upływa.

We Lwowie 4 września 1892.

Księgi gruntowe.

L. 1558 (5430)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. Sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, że arkusze posiadania wraz z aktami dotyczącemi założenia nowej księgi grunt dla gm. katastralnej Wełdzirz z miejscowością Maksymówką i koloniami Engelsberg, Teresówka i Ludwikówka powiatu sądowego Doliniańskiego złożone zostały w ck. sądzie powiatowym w Dolinie do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w ck. sądzie powiatowym w Dolinie do włącznie dnia 30 września 1892.

Sambor, dnia 6 września 1892.

Wyroki prasowe.

L. 18285 (5423)

C. k. Sąd krajowy jako prasowy w myśl §. 493 pk. orzekł: że zamieszczony w Nr. 17 dwutygodnika „Naprzód“ w Krakowie wychodzącego dnia 1 września 1892 ustęp artykułu na 2 str. łam 2 pod tytułem „Zgromadzenie ludowe pod gołem niebem poczynający się od słów „Zgromadzenie ludowe odbyte . .“ kończący się słowy „ . . jako też i ekonomicznem“ mieści w sobie znamiona występku z §. 300 uk. i art. III ustawy z 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dzpp. z r. 1863, że przeto rozszerzanie dalsze tego ustępu artykułu zakazanem zostaje.

Kraków, 5 września 1892.

L. 6345 (5381)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi jako Trybunał dla spraw prasowych orzekł na posiedzeniu nie jawnem w dniu 5 września 1892 odbytem po wysłuchaniu ck. Prokuratora państwa po myśli §. 489 i 493 pk. i §. 37 ust. prasowej, że pomieszczony pod dniem 1 września 1892 w 16 numerze czasopisma „Gazeta nauczycielska“ wstępny artykuł pod tytułem „Rozczarowanie“ mieści w całej swojej treści znamiona występku przeciw publicznemu porządkowi i spokojowi w §. 300 uk. przewidzianą, że zatem zarządzona przez ck. Prokuratoryę państwa konfiskata powyższego czasopisma „Gazeta nauczycielska“ ustawowo jest usprawiedliwioną a dalsze rozpowszechnienie tego artykułu niniejszem zakazuje się.

Kołomyja, dnia 5 września 1892.

Upadłości.

L. 12806 (5349 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Lazara Becher nieprotokołowanego kupca owoców kolonialnych a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sekretarza Rady p. dr. Józefa Schorra a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dr. Michała Landaua.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 9 września 1892 o godzinie 10 przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli,

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym wypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 9 listopada 1892 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 17 listopada 1892 o godz. 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 26 sierpnia 1892.

L. 7039 (542)

C. k. Sąd obwodowy jako konkursowy w Rzeszowie zawiadamia, że konkurs do majątku Maurycego Rendlera nieprotokołowanego właściciela handlu towarów korzennych i wiktuałów w Rzeszowie tutejszo sądową uchwałą z dnia 21 grudnia 1890 l. 10947 otwarty na podstawie § 154 ust. konk. zniesiony zostaje.

Rzeszów, dnia 11 sierpnia 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6016 (5321 3—3)

Zawiadamia się Hersza Weitza z Wiewiórki z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Eliasz Ferziger z Dębicy wniósł do tutejszego sądu skargę drobiazgową pod dniem 8 sierpnia 1892 6016 o zapłatę kwoty 7 zł. 94 ct. zpn., i że na takową termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 października 1892 o godz. 9 rano wyznaczono dla niego zaś Tytusa Bujnowskiego ck. notaryusza w Pilznie kuratorem ad actum ustanowiono i wzywa się Hersza Weitza, by przed terminem powyższym temuż kuratorowi lub innemu swemu obrońcy środki obrony dostarczył gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 8 sierpnia 1892.

L. 6355 (5256 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 6 lipca 1892 l. 6355 dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Prystupy kuratorem p. adw. dr. Wajdę. O czem się w celu strzeżenia swych praw zawiadamia.

Sokal, 6 lipca 1892.

L. 38141 (5366 3—3)

OBWIESZCZENIE.

W skutek polecenia Wys. c. k. Ministerstwa handlu wykluczono, aż do dalszego zarządzenia od transportu pocztowego drób z Austro-Węgier do Niemiec, Bawaryi i Wirtembergii.

Lwów, dnia 2 września 1892.

KUNDMACHUNG.

Uiber Auftrag des h. Handels Ministeriums sind auf Weiters Sendungen mit lebendem Geflügel aus Oesterreich Ungarn nach Deutschland, Bayern und Württemberg von Postämtlichen Transporte ausgeschlossen werden.

Lemberg, am 2 September 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Пôсля препорученя Выс. ц. к. Министерства торговлѣ выключено ажъ до дальшого зарядженя ôдъ транспорту почтового, дрôбъ зъ Австро-Угорщины до Нѣмеччины, Баварiѣ и Виртембергiѣ.

Львôвъ, дня 2 вересня 1892.

L. 24187 (5369 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Paulinę Kamm, że celem doręczenia jej rezolucyi tusąd. z 7 maja 1892 l. 18797 i wszystkich dalszych postanowień sądowych w sprawie egzekucyjnej gal. Banku hipotecznego przeciw Adolfowi Kamm, względnie tegoż spadkobiercom pto 5 rat po 141 zł. 75 ct. i 2197 zł. 76 ct. ustanowiono dla niej kuratorem adw. dr. Kostrakiewicza z zastępstwem adw. dr. Krosińskiego.

Wzywamy niniejszym edyktem Paulinę Kamm, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sama sobie przypisze.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 6 sierpnia 1892.

L. 6248 (5281 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Marcelę Stelczyk spadkobierczynię Karola Stelczyka, że Towarzystwo ochrony własności ziemskiej w Limanowie wniosło przeciw niej pozew do postępowania pisemnego de praes 16 lipca 1892 l. 6248 o uznanie własności 3/36 części dóbr tabularnych Rybie stare Szyk I. Szyk II. whl. 673, 670 i 671 objętych, który udzielono adw. dr. Olszewskiemu w Nowym Sączu jako dla pozwanej niewiadomej z życia i miejsca pobytu Marceli Stelczyk ustanowionemu kuratorowi do wniesienia obrony w dniach 90.

Wzywa się zatem niewiadomą z życia i miejsca pobytu Marcelę Stelczyk, ażeby temuż kuratorowi swych obron udzieliła lub sobie innego zastępcę ustanowiła i o tem tut. ck. sądowi obwodowemu doniosła, gdyż wrazie przeciwnym złe skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Nowy, Sącz, 20 sierpnia 1892.

L. 4342 (5245 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Michała Zelema, że w skutek wniesionej przez Władysława Nowaka przeciw niemu prośby de praes. 29 sierpnia 1892 l. 4352 i 4343 o wydanie nakazu zabezpieczenia kwoty 150 zł. i 100 zł. ustanowiono dla niego kuratora w osobie adw. dr. Gaszyńskiego z substytucyą adw. dr. Chwaliboga i nakazy zabezpieczenia powyższych sum wydano.

Wzywamy Michała Zelema, aby albo o miejscu swego pobytu doniósł, albo też kuratorowi informacyi udzielił, gdyż skutki zaniedbania tego sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, 29 sierpnia 1892.

L. 11226 (5231 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza skradzionej rzekomo Janowi Królickiemu książeczki wkładkowej gal. kasy oszczędności Nr. 65554 opiewającej na imię „Stefania Joanna Królicka recte Balawender“ której stan z dniem 1 stycznia 1892 wynosił 89 zł. 94 ct. zawierającej następujące zastrzeżenie: kapitał i procenta wypłacać można tylko Stefanii Joannie Królickiej recte Balawender po dojściu do pełnoletności, zaś wrazie jej śmierci rodzicom Janowi i Julii z Balawenderów Królickim, ażeby książeczkę tę w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, ileże po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu wymieniona książeczka na żądanie proszącego Jana Królickiego za umorzoną uznaną zostanie.

We Lwowie 9 kwietnia 1892.

L. 32428 (5234 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie Przełożeństwa Lwowskiego Zboru izraelickiego imieniem szpitalu miejscowego o 2500 zł. wa. zpn. adw. dr. Raabego ze zastępstwem przez adw. dr. Reicha kuratorem dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej Chany Róży Klempfner z poleceniem aby ten urząd wedle przepisów ustaw i złożonej przysięgi pełnił i wzywają niniejszem edyktem aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła do swej obrony służące kroki poczyniła i o tem sądowi doniosła.

Lwów, 13 sierpnia 1892.

L. 6074 (5227 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Floryana Dziekana, że w sprawie egzekucyjnej Salamona Tenenbauma pko niemu pto 99 zł. wa zpn. Kazimierz Boreński z Pnia kuratorem dla niego ustanowiony został.

Wzywa zatem niewiadomego z miejsca pobytu Floryana Dziekana, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych do obrony jego praw środków dostarczył. ewentualnie innego zastępcę sądowi przedstawił, w przeciwnym bowiem razie złe skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Radomyśl, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 11767 (5169 2—3)

C. k. Sąd obodowy w Tarnopolu ogłasza, że na skargę kasy oszczędności miasta Tarnopola de praes. 7 sierpnia 1892 l. 11767 wydano przeciw Józefowi Beyzymowi w Państwie rossyjskim w niewiadomej bliżej miejscowości przebywającemu, nakaz zapłaty trzech rat po 131 zł. 25 ct. i sumy 454 zł. 86 zł. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla Józefa Beyzyma kuratorowi adwokatowi dr. Zarzyckiemu, którego zastępcą adwokata dr. Łoszniowa mianowano.

Wzywa się przeto Józefa Beyzyma, by ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub innego pełnomocnika wskazał sądowi, inaczej ztąd wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, 13 sierpnia 1892.

L. 7381 (5222 2—3)

Zawiadamia się Antoniego Osipa, że celem zaspokojenia należytości Psache Straucha w kwocie 7 zł. 50 ct. w. a. zpn. rezolucyą z dnia 1 maja 1892 l. 3925 dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 770 gm Giedlarowa jego własnością będącej i że rezolucya ta doręczoną została p. Zygmuntowi Sozańskiemu ustanowionemu dla niego kuratorowi.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, dnia 10 sierpnia 1892.

L 3552 (5218 2—3)

Z życia i miejsca pobytu niewiadomych Anielę Orłowską, Katarzynę Orłowską i małoletnich Józefa, Ludwika, Maryę, Eugenię i Władysława Kinickich zostających pod władzą ojca Jerzego Kinickiego. zawiadamia się, że przeciwko nim Jerzy i Karolina małżonkowie Pytlikowie pozew o zniesienie współwłasności realności pod Nr. 83 w Jaworowie w tutejszym sądzie wnieśli, i że na pozew ten ts. rezolucyą z 11 maja 1892 l. 3552 termin do rozprawy ustnej na dzień 31 października 1892 o godz. 9 przed połud. wyznaczony został.

Ustanawiając dla wszystkich pozwanych kuratorem w osobie adwokata dr. Hibla i doręczając do rąk tegoż pozew z 23 kwietnia 1892 l. 3552 wzywa się pozwanych ażeby albo osobiście na tym terminie stanęli lub też ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebne środki dla ich obrony udzielili, lub innego zastępcę ustanowili, inaczej skutki swego zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Z ck. Sądu powiatowego

Jaworów, 11 maja 1892.

L. 5428 (5330 3—3)

Leżajski Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Skibę, iż w sporze drobiazgowym Izaka Keila o 17 zł. 64 ct ustanowionym dla niego został kurator w osobie Antoniego Górala z Kuryłówki i że termin do rozprawy na dzień 28 września 1892 został wyznaczony.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, dnia 11 czerwca 1892.

L. 3031 (5358 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Milówce zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Bochenka, że Abraham Bronner wniósł przeciwko niemu pozew o 226 zł., na który wyznacza się termin na dzień 30 września 1892 o godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem pozwanego, by pod surowością prawa na terminie osobiście lub przez pełnomocnika obronę wniósł, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.

Milówka, dnia 2 maja 1892.

L. 3725 (5292 3—3)

Wprowadzając postępowanie ustawą przepisane celem przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawa propinacyi w dobrach Baryez wyk. hip. l. 348 objętych a wedle karty B l. p. 11 Samuela Kranza w 2/20 zaś l. p. 14 Samuela Kranza (bratanka) 18/20 częściach własnych który to kapitał orzeczeniem c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 5 września 889 l. 14692 na kwotę 7463 zł. 46 ct. w. a. w gotowiźnie płatną wymierzony został c. k. sąd obwodowy w Sanoku wzywa niniejszem wszystkich wierzycieli hip. dóbr powyższych. aby w terminie do dnia 15 listopada 1892 w tut. sądzie pisemnie lub ustnie, tem pewniej się zgłosili, ileże w razie przeciwnym zaniedbujący zgłoszenia uważanym będzie tak jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej nie byłby on już słuchanem przy rozprawie i nado utracićby prawo czynienia zarzutów i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, któraby interesenci stawający zawarli między sobą w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1853, jednak że tylko tedy jeżeliby pretensya jego wedle porządku hip. została przekazaną na kapitał wynagrodzenia albo też stosownie do § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 nr. 238 dz. u. p. została i nadal zabezpieczoną na ziemi. Zgłoszenie zaś ma obejmować, 1. dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzidż zamieszkanie zgłaszającego się, ewentualnie pełnomocnika który powinien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane wszelkim wymogom prawnym odpowiedne, 2. kwotę rządowej wierzytelności hip. w kapitale i w procentach o ile takowe mają równe z kapitałem pierwszeństwo, 3. oznaczenie hip. pozycyi zgłoszonej, wreszcie 4. jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem tutejszego sądu pełnomocnika do odbierania rozporządzeń sądowych w przeciwnym bowiem razie przesełane będą do zgłaszającego się z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Sanok, dnia 2 lipca 1892.

L. 15845 (5333 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Sebastyana Humel, że z powodu zgłoszonego przez c. k. uprzyw. gal. Zakład kredyt włościański prawa własności do realności wyk. hip. l. 513 ks. gr. gm. Stryj objętej dotąd w części na niego intabulowanej wyznacza się do rozprawy w myśl, § 8 ust. z 25 lipca 1871 nr. 96 dz. p. p. termin na dzień 27 września 1892 o godzinie 9 rano a zarazem wzywa się go, aby przed tym terminem ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Oleśnickiemu w Stryju potrzebne informacye do obrony swych praw służące udzielił względnie osobiście lub przez pełnomocnika na terminie stanął.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 13 sierpnia 1892.

L. 8944 (5342 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie egzekucyjnej Schaji Kohna jako cesyonaryusza Majera Francosa przeciw Kamili Nerenowicz 2 śl Mösor o 500 zł. uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu egzekutkę, iż dla niej kuratorem adw. dr. Trachtenberga z substytucyą adw. dr. Goldfarba, a niewiadomych z miejsca pobytu Kasiela Ladena, Leicię Döfler, Mircię Salzman, Milkę Seidner i Israela Majera Silberbuscha, iż dla nich kuratorem adw. dr. Staubera z substytucyą adw. dr. Zipsera ustanowił i do wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności ciężących na częściach dłużniczki w majątku depozytowym po śp. Rudolfie Kurzweilu termin na dzień 27 września 1892 o godzinie 10 rano w B. IX wyznaczył.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, dnia 13 sierpnia 1892.

L. 6799 (5176 3—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Rożna zawiadamia się, że wskutek wniesionej przeciw niemu i spólnikom przez Wojciecha Kapuściarza skargi de praes. 22 kwietnia 1892 l. 3892 o własność połowy lwh. 202 gm. Klikuszowa i 294 gm. Obidowa wyznaczono termin do rozprawy na dzień 13 październ. 1892 i ustanawia się dla niego kuratorem Józefa Rożna z Klikuszowej, któremu winien wszelkich środków obronnych lub obranego przez siebie zastępcę prawnego sądowi przedstawić.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg, dnia 8 sierpnia 1892.

Wykaz

panujących w kraju chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 3 do 10 września 1892.

Epizoocya	Powiat	Miejscowość
Nosacizna u koni	Husiatyn	Uwisła.
	Mielec	Apolinary ad Wadowice d.
	Rohatyn	Demeszkowce.
	Sambor	Radłowice.
	Skałat	Ostapie.
	Wieliczka	Dębniki.
	Zbaraż	Korezunek ad Berezowica mała.
Zaraza wąglikowa	Horodenka	Horodenka, Toporowce.
	Podhajce	Horożanka, Wierzbów.
	Tarnopol	Chodaczków mały.
	Żółkiew	Nadycze.
Róża wąglikowa	Bochnia	Brezawa, Trzciana.
	Dąbrowa	Odmet, Wojcina.
	Jasło	Glinnik górny.
	Kolbuszowa	Maziarnia ad Krządka.
	Kosów	Utoropy.
	Krosno	Bajdy, Jaszczew, Moderówka.
	Łańcut	Rozbórz.
	Mielec	Przykop.
	Nisko	Korabina.
	Pilzno	Głobikowa.
	Rzeszów	Dobrzechów.
Parchy u koni	Kamionka	Podrudne ad Strychaska.
	Lwów	Lwów.
	Rzeszów	Borsuk ad Głogów i Krasne.
	Zaleszczyki	Rozanówka
Zaraza pyskowa i racicowa	Brzeżany	Baranówka, Byszki, Dmuchawiec, Hinowice, Kaplińce, Koropatniki, Kotów, Kozłów, Kozowa, Kozówka, Krzywe, Medowa, Płaucza m., Płoska ad Słoboda, Potok, Potutory, Szybalin, Taurów, Teofilpolka, Trybuchowa ad Kozowa Wymysłówka, Żołnówka, Złoczówka, Żuków.
	Husiatyn	Trybuchowce.
	Kosów	Żabie.
	Mościska	Hańkowice.
	Pilzno	Kotary ad Borowa.
	Przemyślany	Kopań ad Gniła, Swirz, Uszkowice.
	Podhajce	Iszczków, Mużyłów, Rosochowaciec, Rakowiec, Siemikowce, Sosnów.
	Złoczów	Girzejówka ad Jezierna, Jackowce, Jezierna, Jezierżanka, Olejów, Presowce, Tustogłowy, Zborów.
Ospa u owiec	Lisko	Czaszyn.
Wścieklizna	Przemyśl	Bochorzec.
	Sambor	Sambor.
	Stare miasto	Chyrów.
	Zaleszczyki	Tłuste.

Z c. k. Namiestnictwa.

L. 6009 (5156 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Macieja Markowicza, iż Franciszek Bierut wniósł przeciw niemu pod dniem 9 lipca 1892 l. 4680 pozew o unieważnienie wpisu prawa zastawu dla sumy 112 zł. w karcie ciężarów lwh. 20 ks. gr. gm. Chwałowice, wskutek czego dla niewiadomego z miejsca pobytu Markowicza ustanowiono kuratorem Adama Chlebowicza z Rozwadowa i wyznaczono audyencyę do rozprawy ustnej na dzień 13 października 1892.

Zarazem wzywa się Macieja Markowicza, aby albo ustanowionemu kuratorowi dostarczył przed terminem wszelkich dowodów, albo też innego pełnomocnika ustanowił.

C. k. Sąd powiatowy.
Rozwadów, 25 sierpnia 1892.

L. 5202 (5336 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Winnikach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mendla Deligtischa, iż w sporze drobiazgowym Ozyasza Gottesmana przeciw niemu pto 49 zł. 97 ct. ustanowiono dlań kuratorem p. Bernarda Grossmana z Winnik i termin do rozprawy na dzień 27 września 1892 o 9 wyznaczono.

Wzywa się Mendla Deligtischa, aby na tym terminie sam stanął albo kuratorowi środki dowodowe dostarczył inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Winniki, dnia 15 lipca 1892.

L. 10589 (5152 3—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Barucha Gruberga i Mojżesza Naglera, że przeciw nim wniósł Ludwik Blumenthal pozew de praes 11 marca 1891 l. 4356 o zapłacenie kwoty 116 zł 12 ct. zpn. i na takowy wyznacza się termin do rozprawy sumarycznej na dzień 13 października 1892 o godz. 9 rano w B. III.

Wzywa się pozwanych, by wskazali swoje miejsce pobytu lub pełnomocnika, lub wskazali swe środki obrony kuratorowi ustanowionemu w osobie tutejszego adwokata dr. Milgroma z substytucyą adw. dr. Rittigsteina.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kołomyja, 20 lipca 1892.

L. 17965 (5362 1 - 3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu Maryę Fischer, spadkobierców Henryka Bischofa oraz Piotra Wistokowskiego zawiadamia się, że wskutek wniesionego dnia 27 sierpnia 1892 do l. 17965 przeciw nim przez Edwarda Nagla pozwu o uznanie za zgasłe i wykreślenie pretensyi w kwotach 300 złr., 600 złr., 100 złr., 72 złr. i 25 złr. mk. z realności wykazem hip. l. 814 ks. gr. gm. Stryja objętej, celem bronienia praw pozwanych ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Altmana ze Stryja, wyznaczając w sprawie tej termin na d. 19 października 1892 o godz 9 rano.

Wzywa się pozwanych, aby kuratorowi środków obrony dostarczyli lub innego zastępcę ustanowili.

C k. Sąd powiatowy.
Stryj, dnia 27 sierpnia 1892.

L. 9964 (5437 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia nieobecną Zofię Michałowską, że Towarzystwo zaliczkowe w Mielcu wniosło przeciw niej pozew o zapłacenie sumy 100 zł., w której to sprawie wyznaczonym jest do rozprawy termin na dzień 16 września 1892 o godzinie 9 rano, kuratorem zaś jej ustanowionym został adw. dr. Mieczysław Brzeski w Mielcu i temuż pozew wręczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 6 września 1892.

L. 6372 (5354 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Szymona Bocza, że na pozew wniesiony przez Salamona Schmucklera przeciw Szymonowi Boczowi de praes. 4 sierpnia 1892 l. 5688 o zapłatę snmy 7 zł. 50 ct. termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 12 października 1892 o godz. 8 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi w osobie Józefa Hennera z Cieszanowa potrzebnej informacyi udzielił, ewentualnie innego zastępcę sobie ustanowił, gdyż inaczej skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy.
Cieszanów, 4 sierpnia 1892.

L. 2816 (5413)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie podaje do publicznej wiadomości, że kolej Karola Ludwika wniosła do tutejszego ck. sądu dwa podania de praes. 13 listopada 1891 l. 10487 o wydzielenie gruutów pod kolej w gminie Głuchów i Łańcut nabytych, a zarazem wzywa wszystkich, którzyby tem wydzieleniem czuli się być pokrzywdzonymi, ażeby w przeciągu 6 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu za kratkami, t. j. od dnia 1 września 1892 do dnia 15 października 1892 zarzuty swoje wnieśli, gdyż inaczej milczenie ich jako zezwolenie na zamierzone wydzielenie uważane będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, dnia 5 lipca 1892.

L. 6898 (5417 1—4)

C. k. Sąd powiatowy w Obertynie ustanawia w sprawie dochodowo karnej wys. skarbu przeciw Fischlowi Margulіesowi i spółce o potajemny i nieopodatkowany wywóz alkoholu z gorzelni w Żukowie celem zabezpieczenia nałożyć się mającej grzywny do wysokości 9000 zł.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia Mojżesza Hunderta kuratorem ad actum ck. notaryusza Ambrosa, z substytucyą p. Antoniego Ilnickiego, i doręcza ustanowionemu kuratorowi tusąd. uchwałę egzekucyjną z dnia 20 czerwca 1892 do l. 5050 i dalsze w tej sprawie zapadłe uchwały.

O tem zawiadamia się Mojżesza Hunderta z wezwaniem, by potrzebną informacyę kuratorowi udzielił.

C. k. Sąd powiatowy.
Obertyn, dnia 22 sierpnia 1892.

L. 25155 (5287 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Karolinę Kaszycką, że przeciw niej wniosła gmina miasta Krakowa pozew de praes. 10 sierpnia 1892 l. 25155 o uznanie likwidalności skapitalizowanego czynszu ziemnego 680 zł. z ceny kupna realności nr. 106 dz. VI w Krakowie, wskutek którego zarządzono postępowanie pisemne i do wniesienia obrony zakreślono termin 90-dniowy, a dla pozwanej ustanowiono kuratorem adw. dr. Staniszewskiego, z substytucyą adw. dr. Olearskiego w Krakowie, i poleca nieobecnej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała i o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

C. k Sąd krajowy.
Kraków, 12 sierpnia 1892.

L 2873 (5407 1—3)

C. k Sąd obwodowy w Sanoku powołuje Jana Mekanika, syna Ignacego i Maryanny małż. Mekaników, urodzonego dnia 22 maja 1822 w Lisku, który przed 40 laty z miasta rodzinnego Lisko się wydalił i bez wieści zaginął, aby do jednego roku tj. do 30 lipca 1893 doniósł o sobie ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Flakowiczowi w Sanoku lub też sądowi obwodowemu w Sanoku, inaczej po upływie tego czasu orzeczenie co do żądanego uznanego za zmarłego nastąpi

Sanok, dnia 11 czerwca 1892.

L. 26249 (5289 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Wienera, że przeciw niemu wniosła Rosalia Schönberg pozew de prs. 18 sierpnia 1892 l. 26249 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a. z przyn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 19 sierpnia 1892 l. 26249 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Rothweinowi z substytucyą adw. dr. Grossa w Krakowie i poleca się zatem Jakóbowi Wienerowi aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obarł, i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 19 sierpnia 1892.

L. 22856 (5288 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Bartłomieja Niedbałę i Józefa Trzosa, że przeciw nim wniosło Towarzystwo Zaliczkowe w Bochni pozew de pr. 28 czerwca 1892 l. 19727 o wydanie nakazu zapłacenia sumy wekslowej 101 zł. 14 ct. zpn., i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 1 lipca 1892 l. 19727 doręczony został ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Olearskiemu z snbstytucyą adw. dr. Raczyńskiego w Krakowie i poleca tymże pozwanym, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi o tem donieśli w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Kraków, 29 lipca 1892.

L. 18754 (5285 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu S. K. Schönberga, że przeciw niemu wniósł Izaak Breit pozew dnia 20 maja 1892 l. 15213 o 132 zł. 67 ct., i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 20 maja 1892 l. 15213 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Abłamowiczowi z substytucyą adw. dr. Szaflarskiego w Krakowie i poleca S. K. Schönbergowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, dnia 1 lipca 1892.

L. 6305 (5264 1—3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomą Naścię Jaremij, że jej po zmarłym bez testamentu Fedorze Jaremiju przypada scheda.

Wzywa się ją tedy, by w ciągu roku licząc od dnia edyktu w sądzie się zgłosiła, gdyż rozprawa z oświadczonymi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem dr. Stoklasą przeprowadzoną zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Zaleszczyki, 26 czerwca 1892.

L. 6884 (5263 1—3)

W sprawie tabularnej Jana Schwartza i Eufrozyny Schwartz o zaintabulowanie praw własności do ciała, whl. 210 ks. gr gm. Zaleszczyki ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Berla Holzsteina kuratora w osobie dr. Stoklasę adw. w Zaleszczykach

Berla Holzsteina wzywa się, aby się do ustanowionego kuratora zgłosił lub innego pełnomockika sądowi podał.

C. k. Sąd powiatowy.
Zaleszczyki, 30 marca 1892.

L. 7633 (5260 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ustanawia w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 13 maja 1892 l. 4837 dla zmarłego Josla Teibischa Dunkla przeznaczonej pana Alfreda Orskiego kuratorem ad actum.

C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz, dnia 3 sierpnia 1892.

L. 3798 (5244 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Wilka z przyczyny wniesionego przeciw niemu i innym przez Jana Barana na dniu 27 lipca 1892 l. 3798 pozwu wekslowego o kwotę 150 zł. zpn. na który nakaz zapłaty wydanym zcstał, kuratorem adw dr. Gaszyńskiego ze substytucyą adw. dr. Chwaliboga i wzywa Józefa Wilka, aby albo sądowi swe miejsce zamieszkania wskazał, albo też kuratorowi potrzebnej infermacyi udzielił.

C. k. Sąd obwodowy.
Jasło, 30 lipca 1892.

L. 6049 (5295)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, iż na mocy uchwały ck. wyższego sądu krajowego we Lwowie z 26 kwietnia 1892 l. 8261 w skutek polecenia tutejszego sądu obwodowego z 21 maja 1892 l 3594 na dniu 30 maja 1892 z rejestru dla spółek gospodarczych i zarobkowych firma powiatowa kasa oszczędności w Brodach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką powiatu wykreśloną została.

C. k. Sąd obwodowy.
Złoczów, dnia 27 sierpnia 1892.

L. 2622 (5270 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Jękoła, ażeby do spadku pozostałego po śp. Annie Jękołównie i śp. Tekli Jękołównie w przeciągu 1 roku się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek ten ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym kuratorem pertraktowany będzie.

Tuchów, 25 kwietnia 1892.

Doniesienia prywatne.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.